

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

română

روماني

نُبْدَةُ فِي الْعَقِيدَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ (شَرْحُ أُصُولِ الْإِيمَانِ)

Scurtă prezentare a credinței Islamice

Carte scrisă de eminența sa, marele învățat, Șeicul
Mohammed bin Salih Al-Uthaymin

Fie ca Allah să îl ierte pe el, pe părinții lui și pe toți musulmanii

نُبْدَةُ فِي الْعَقِيدَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ (شَرْحُ أَصُولِ الْإِيمَانِ)

Scurtă prezentare a credinței Islamice

بِقَلَمِ فَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ

مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الْعُثَيْمِينِ

عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلِوَالِدَيْهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Carte scrisă de eminența sa, marele învățat,
Șeicul

Mohammed bin Salih Al-Uthaymin

Fie ca Allah să îl ierte pe el, pe părinții lui și pe
toți musulmanii

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Scurtă prezentare a credinței Islamice

În Numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Prefață

Cu adevărat, toată Lauda I se cuvine lui Allah. Pe El Îl Preamărim, la El căutam ajutorul și iertarea și la El ne căim. Căutăm refugiu la Allah de răul din noi și de răul faptelor noastre. Cel pe care Allah îl călăuzește nu va fi rătăcit, iar cel pe care Allah îl rătăcește nu poate fi călăuzit. Mărturisesc că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, Unicul, Care nu are pe nimeni asociat, Și mărturisesc că Mohammed este robul și trimisul Său, Pacea deplină și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa și asupra neamului și companionilor săi și asupra tuturor celor care l-au urmat în ceea ce este bun.

Cu adevărat, știința Tauhid-ului este cea mai nobilă dintre științe, cea cu cel mai înalt statut și cea mai îndreptățită să fie căutată; întrucât presupune cunoașterea lui Allah Preaînaltul, a Numelor și Atributelor Sale și a drepturilor Sale asupra robilor Săi și pentru că reprezintă cheia drumului către Allah Preaînaltul și baza Religiei și Legilor Sale.

Tocmai de aceea Profeții s-au unit într-o chemare la acesta și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

Și Noi nu am trimis înaintea ta niciun Profet fără să nu-i revelăm lui: „Nu există altă divinitate în afară de Mine, deci adorați-Mă pe Mine!”

[Coran, 21:25]

Allah Însuși a mărturisit Unicitatea Sa, precum și Îngerii Săi și oamenii înzestrați cu știință și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

Allah mărturisește că nu există altă divinitate în afară de El și [la fel și] Îngerii și cei înzestrați cu știință [mărturisesc] cu dreptate că: Nu există altă divinitate afară de El, Al-Aziz [Atotputernicul], Al-Hakim [Înțeleptul]. [Coran, 3:18]

Și de vreme ce acesta este statutul Tauhid-ului, devine o obligație pentru fiecare musulman exprimarea interesului în sensul învățării, predării, cugetării și credinței în acesta, pentru a-și construi religia pe o bază corectă, cu împăcare, predare și supunere deplină, pentru a se putea bucura de roadele și consecințele acesteia.

Și Allah este Dăruitorul succesului.

Autorul

Religia Islamică

Religia Islamică: este religia cu care Allah l-a trimis pe profetul Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a încheiat prin aceasta șirul tuturor celorlalte religii, și a desăvârșit-o pentru supușii Săi, și prin ea a împlinit binecuvântarea Sa asupra lor și a acceptat-o ca religie pentru ei și nu este primită de la nimeni nicio altă religie în afara sa. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ

بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٣٠﴾﴾

„Mohammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profeților, și Allah este Atoateștiutor.”

[Coran, 33:40]

Și a Spus Preaînaltul:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا...﴾

„În această zi, am desăvârșit Religia voastră și am împlinit Harul Meu asupra voastră și am încuviințat Islamul ca Religie pentru voi.”

[Coran, 5:3]

Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ...﴾

„Cu adevărat [unica] religie acceptată de Allah

este Islamul.” [Coran, 3:19]

Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٨٥)

„Acela care își dorește altă religie decât Islamul, nu-i va fi acceptată, și el se va afla în Lumea de Apoi printre cei pierduți.” [Coran, 3:85]

Și, cu adevărat, Allah Preaînaltul a impus cu desăvârșire tuturor oamenilor să o ia ca religie întru supunerea lor față de Allah și a spus adresându-i-se Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

﴿قُلْ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيُّ الَّذِي يَأْتِي
بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٥٨)

Spune [o, Mohammed]: „O, oameni! Eu sunt pentru voi toți Trimisul lui Allah, Cel căruia îi aparține Împărăția Cerurilor și a Pământului. Nu există altă divinitate în afară de El! El dă viață și El dă moarte. Deci credeți în Allah și în Trimisul Său, Profetul cel neînvățat, care crede în Allah și în Cuvintele Sale și urmați-l! Poate că veți fi călăuziți!” [Coran, 7:158]

În Sahih Muslim, Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a spus că Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ،
ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ».

„Jur pe Cel în Mâna Căruia se află sufletul lui Mohammed (jur pe Allah) că nu este niciunul în această Națiune, evreu sau creștin, care să audă despre mine și apoi să moară fără a crede în cele cu care eu am fost trimis, fără a fi, cu adevărat, dintre oamenii Focului.”

Credința în el: nu presupune doar a crede pur și simplu în autenticitatea celor aduse de el (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ci a însoți această credință cu acceptare și supunere față de acestea. Tocmai de aceea, Abu Talib nu a fost un credincios în Trimisul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) deși acesta a recunoscut ceea ce el a adus și a mărturisit că Islamul este dintre cele mai bune religii.

Religia Islamică însumează totalitatea beneficiilor pe care le-au cuprins religiile anterioare, evidențiindu-se față de acestea prin aceea că ea este potrivită tuturor timpurilor, locurilor și națiunilor, și a Spus Allah Preaînaltul adresându-se Trimisului Său:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ...﴾

„Iar ție, [o, Mohammed], ți-am trimis Cartea

[Coranul] cu Adevărul, confirmând Scriptura de dinaintea ei și ca o Lege deasupra ei.” [Coran, 5:48]

Sensul formulei că „[Islamul] este potrivit pentru orice timp, loc și națiune” este acela că respectarea sa nu contravine niciunuia dintre interesele vreunei comunități în niciun timp sau loc, ci, dimpotrivă, el este însăși sursa ei de bine. Aceasta nu înseamnă însă că Islamul s-ar putea conforma și adapta fiecărui timp, loc sau comunitate, după bunul plac al unor oameni.

Islamul este religia cea adevărată, prin care Allah Preaînaltul le-a garantat celor care o vor urma întru dreptate că îi va susține și îi va face învingători și dominanți asupra celorlalți. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (١)

„El este Cel care l-a trimis pe Trimisul Său cu călăuzirea și religia Adevărului, ca să o facă pe ea deasupra tuturor religiilor, chiar dacă politeiștii nu voiesc.” [Coran, 61:9]

Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُم

„Allah le-a făgăduit aceloră dintre voi care au crezut și au săvârșit fapte bune să-i facă pe ei stăpâni pe pământ, așa cum i-a făcut stăpâni și pe cei de dinaintea lor, și să dea forță religiei lor, pe care El a acceptat-o pentru ei și să le schimbe teama lor cu siguranța. Pentru că ei Mă adoră pe Mine și nu-Mi fac Mie ca asociați nimic. Și cei care vor mai fi necredincioși după aceasta, aceia sunt nelegiuți. [Coran, 24:55]

Religia Islamică este: Credință (Aqidah) și Legislație religioasă (Șaria); și este desăvârșită atât în ceea ce privește credința, cât și Legile sale:

1- poruncește monoteismul (Tauhid) și adorarea numai a lui Allah, Unicul, și interzice politeismul și facerea de asociați lui Allah

2 - poruncește sinceritatea și interzice minciuna

3 - poruncește dreptatea și interzice ceea ce este nedrept și injust. Dreptatea presupune a trata în mod egal ceea ce este similar și a face diferența în raportarea la ceea ce este diferit. Astfel, dreptatea nu înseamnă egalitatea absolută, invocată uneori de cei care spun că Islamul este religia egalității depline; iar a trata în mod egal ceea ce este diferit este de fapt o formă de nedreptate care nu îi este specifică Islamului și nici nu îl apreciază pe cel care îi dă curs.

4 - poruncește onestitatea și interzice

înșelăciunea

5 - poruncește loialitatea și interzice neloialitatea (trădarea legămintelor)

6- poruncește ascultarea părinților și interzice lipsa de recunoștință și lipsa de respect față de aceștia.

7 - poruncește păstrarea legăturii cu rudele de sânge și interzice ruperea legăturii cu aceștia

8 - poruncește buna învecinare și interzice tot ceea ce se opune acesteia

În general vorbind, Islamul poruncește tot ceea ce presupune un caracter și un comportament ales și bun și interzice orice trăsătură de caracter și faptă josnică și rea.

A Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾﴾

„Cu adevărat, Allah poruncește dreptatea, împlinirea faptei bune și dărnicia față de rude și El oprește de la desfrâu, fapta urâtă și nelegiuire. El vă îndeamnă pentru ca voi să vă aduceți aminte.”
[Coran, 16:90]

Stâlpii Islamului

Stâlpii Islamului reprezintă baza pe care acesta a fost construit și sunt în număr de cinci:

مَذْكُورَةً فِيمَا رَوَاهُ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ قَالَ: «بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: عَلَى أَنْ يُوحَّدَ اللَّهُ - وَفِي رِوَايَةٍ: عَلَى خَمْسٍ -: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحَجُّ». فَقَالَ رَجُلٌ: الْحُجُّ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ؟ قَالَ: «لَا، صِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحُجُّ». هَكَذَا سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

Aceștia sunt menționați în relatarea lui Ibn Omar (Allah să fie mulțumit de el) despre Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Islamul este construit pe cinci (stâlpi) - credința în Unicitatea lui Allah (Tauhid)”, iar într-o altă relatare - „pe cinci: mărturisirea că nu există alt Dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este robul și mesagerul lui Allah, împlinirea Rugăciunii (Salah), oferirea Daniei (Zakat), Postul în (luna) Ramadan (Saum) și Pelerinajul (Hajj).” Un bărbat a spus: „Pelerinajul și Postul în Ramadan?” El a spus: „Nu. Postul în Ramadan și Pelerinajul. Așa l-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând.

1 - În ceea ce privește mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah și că Mohammed este robul și Mesagerul lui Allah, aceasta este credința fermă exprimată în cuvinte prin această mărturisire, ca și cum prin hotărârea sa în aceasta, ar fi martor direct al acestui fapt. Această mărturisire a fost considerată un singur

stâlp, deși lucrurile mărturisite în aceasta sunt mai multe.

Și aceasta, fie pentru că Trimisul este cel care transmite de la Allah Preaînaltul, iar mărturia în privința statutului său de rob și mesager este parte esențială a deplinătății mărturiei că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah.

Fie pentru că aceste două mărturisiri sunt baza validității și acceptării faptelor; întrucât faptele nu sunt valide și nici acceptate decât dacă sunt împlinite în mod sincer și devotat de dragul lui Allah Preaînaltul și urmând exemplul Mesagerului lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

Astfel, sinceritatea de dragul lui Allah împlinește mărturisirea că nu există alt dumnezeu demn de a fi adorat în afară de Allah, iar urmarea exemplului Mesagerului lui Allah împlinește mărturisirea că Mohammed este robul și Trimisul Său.

Printre roadele acestei mărturisiri mărețe se numără și eliberarea inimii și a sinelui de supunere și servitude în fața creațiilor și urmarea altora decât a Profeților și Mesagerilor trimiși.

2 - în ceea ce privește, însă, împlinirea rugăciunii, aceasta este o formă de adorare a lui Allah Preaînaltul, prin realizarea ei în cel mai bun și mai corect mod, la timpurile și în modalitatea cuvenite.

Printre roadele acesteia se numără resimțirea

împăcării și a liniștirii și îndepărtarea de ceea ce este imoral și rău.

3 - referitor la oferirea Daniei (Zakatul), aceasta este o formă de adorare a lui Allah Preaînaltul, prin oferirea sumei obligatorii impuse pentru bunurile care intră sub incidența Zakat-ului.

Printre roadele acesteia se numără și purificarea sinelui de avariție și satisfacerea cerințelor și împlinirea nevoilor Islamului și ale musulmanilor.

4 - Postul în luna Ramadan este o formă de adorare a lui Allah Preaînaltul prin abținerea de-a lungul zilei în luna Ramadan de la ceea ce invalidează Postul.

Printre roadele acestuia se numără și antrenarea sinelui la delăsarea de plăceri, în căutarea Mulțumirii lui Allah, Cel Preamăreț și Glorios.

5 - Pelerinajul la Casa cea Sfântă este o formă de adorare a lui Allah Preaînaltul prin călătoria la Moscheea cea Sfântă (din Mecca), pentru a împlini ritualurile Pelerinajului.

Printre roadele acestuia se numără și antrenarea sinelui în sensul oferirii unui efort material și fizic într-o supunere față de Allah Preaînaltul, și tocmai de aceea Hajj-ul a fost considerat o formă de Jihad (luptă și străduință) pe Calea lui Allah Preaînaltul.

Roadele stâlpilor Islamului care au fost menționate anterior, precum și cele care nu au fost menționate aici, fac din Națiunea Islamică o națiune

curată și pură, care se supune lui Allah urmând religia cea adevărată și se raportează la creațiile Acestuia întru dreptate și adevăr. Și aceasta pentru că toate celelalte elemente ale Legii Islamice devin corecte și valide prin validitatea acestor Stâlpi; iar situația Națiunii nu este îmbunătățită decât prin aderarea la religia cea dreaptă și corectă și nu este lipsită de ceea ce este bun decât în măsura în care este privată de corectitudinea aspectelor religiei sale.

Iar cel care își dorește o mai bună înțelegere a acestor aspecte, nu trebuie decât să citească Versetul în care Allah Preaînaltul Spune:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٧﴾ وَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿١٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٩﴾﴾

„Dacă popoarele acestor cetăți ar fi crezut și ar fi avut frică, atunci Noi le-am fi dăruit binecuvântări din Cer și de pe Pământ, dar ei i-au socotit mincinoși [pe Mesageri] și din această cauză Noi i-am apucat pentru ceea ce au agonisit * Oare locuitorii cetăților erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră, în timpul nopții, pe când ei dormeau? * Sau oare locuitorii cetăților erau siguri că nu va veni peste ei pedeapsa Noastră în plină zi, pe când ei se veseleau?

*** Oare se credeau ei la adăpost de Planul lui Allah? Dar nu se poate socoti la adăpost de Planul lui Allah decât neamul celor pierduți.” [Coran, 7:96-99]**

Și să privească la istoria celor de mai înainte, întrucât istoria este o sursă de înțelepciune pentru cei înzestrați cu minte și clarviziune pentru cel a cărui inimă nu a fost învăluită, și Allah este Cel la care căutăm ajutorul (Al-Musta'an).

Bazele credinței Islamice (Aqidah)

Așa cum am menționat deja anterior, Religia Islamică însumează credințe (Aqidah) și Legi (Șaria). Ne-am referit deja la câteva dintre Legile acesteia și am menționat Stâlpii Islamului, considerați baza și temelia Legilor Islamice.

Bazele setului de Credințe Islamice presupune Credința în Allah, în Îngeri, în Scripturi, în Mesageri, în Ziua de Apoi și în Destin, cu ceea ce este bun și rău în el.

Cartea lui Allah și Tradițiile Sunnah ale Mesagerului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) au indicat în mod clar aceste baze.

Astfel, în Cartea Sa, Allah Preaînaltul Spune:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

„Cuvioșia nu stă în a vă întoarce fețele înspre Răsărit sau înspre Apus, ci cuvioșia [adevărată] se

află în cei care cred în Allah și în Ziua Judecării, în Îngerii, în Carte și în Profeți.” [Coran, 2:177] Și a spus despre destin:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿١٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٢٠﴾﴾

„Și Noi am creat toate lucrurile bine întocmite * Și nu este Porunca Noastră decât una singură [un Cuvânt care se va împlini] într-o singură clipită.” [Coran, 54:49-50]

Iar în Tradițiile Sunnah ale Mesagerului lui Allah, spune Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) răspunzându-i Îngerului Gavriil, atunci când acesta l-a întrebat despre Iman (credință):

« الْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ: خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. »

„Credința este să crezi în Allah, în Îngerii Săi, în Cărțile Sale, în Mesagerii Săi, în Ziua de Apoi și în Destin, cu ceea ce este bun și rău în el.”

Credința în Allah Preaînaltul

Credința în Allah presupune patru aspecte:

1 - Credința în Existența lui Allah Preaînaltul:

Existența Lui este indicată de natura umană înăscută (Fitrah), de rațiune, de Legea Islamică și prin percepție

1 - în ceea ce privește indicarea Existenței lui Allah Preaslăvitul și Preaînaltul prin intermediul

naturii umane înăscute, fiecare creație a lui Allah a fost creată în sensul credinței în Creatorul său, fără a necesita un proces de gândire premergător acesteia sau un act de învățare; și nu deviază de la această înclinație naturală decât acela a cărui inimă a fost lovită de ceea ce poate devia de la aceasta.

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ».

Conform spuselor Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Orice copil se naște în Fitrah (natura sa dreaptă înăscută întru monoteism), însă părinții săi îl fac pe el să urmeze credinței iudeilor, creștinilor sau zoroaștrilor.”

2 - evidența rațională și logică a Existenței lui Allah Preaînaltul este aceea că orice lucru sau ființă create, în trecut sau în viitor, se impune cu necesitate să aibă un Creator care să le fi adus întru ființare; întrucât acestea nu se pot autocrea și nici nu pot apărea ca și consecință a unei coincidențe.

Nu este posibil ca ele să se aducă pe ele însele întru ființare, întrucât nimic nu se poate crea pe sine însuși, pentru că înainte de a exista, el este inexistent, și cum ar putea astfel să fie cel care creează?!

Și, de asemenea, nu este posibil ca acestea să vină în existență printr-o coincidență sau întâmplare, întrucât orice există trebuie să aibă un creator. Mai mult, ființarea lor în forma unui sistem

perfect, cu coerență, armonie și o corelație deplină între cauze și efecte și între toate lucrurile create unele cu altele, respinge în mod categoric posibilitatea ca acestea să fi venit în ființare prin simpla întâmplare. Și dacă cel care apare din întâmplare nu are nicio regulă care să îl sistematizeze în momentul apariției sale, cum ar putea să fie atât de organizat și sistematic în contextul existenței și dezvoltării sale perpetue?!

Iar faptul că aceste creații nu este posibil să se fi creat pe ele însele, și nici să fi apărut în ființare ca rezultat al întâmplării, indică în mod definitiv existența unui creator, iar Acesta este Allah, Domnul tuturor lumilor.

Allah Preaînaltul a menționat această evidență logică și acest argument concludent în Surat At-Tur, atunci când a Spus:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾

„Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii?” [Coran, 52:35] Cu alte cuvinte, ei nu au fost creați fără un creator și nici nu s-au creat pe ei înșiși, așadar, cu siguranță, Creatorul lor este Allah Preaslăvitul și Preaînaltul. De aceea, atunci când Jubayr ibn Mut'im (Allah să fie mulțumit de el) l-a auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) când citea Surat At-Tur și a ajuns la aceste Versete:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيِّطُونَ ﴿٣٧﴾﴾

„Oare au fost ei creați de nimeni sau ei sunt creatorii? * Sau au creat ei Cerurile și Pământul? Nu, ei nu cred cu convingere! * Sau sunt cu ei comorile Domnului tău? Sau sunt ei stăpâni?” [Coran, 52:35-37]

A spus Jubair, și el era încă politeist la acea vreme: „Am simțit că inima aproape că mi-a zburat din piept; și aceasta era prima dată când credința pătrundea în inima mea.”

Haideți să luăm și un alt exemplu care să ne clarifice acest aspect. Dacă ți-ar povesti cineva despre un palat impunător, înconjurat de grădini, prin mijlocul cărora curg râuri, plin de covoare și divane și împodobit cu felurite podoabe, atât dintre elementele sale de bază, precum și dintre cele care îl desăvârșesc, și ți-ar spune că acest palat și toată perfecțiunea pe care el o cuprinde s-a creat pe sine însuși sau a apărut dintr-o întâmplare și prin coincidență, cu siguranță l-ai contrazice și l-ai considera mincinos, iar vorbele sale lipsite de sens. Și tot astfel, oare este cu puțință, ca acest vast Univers cu pământul, Cerul, Sferele, stările și condițiile sale, cu ordinea sa minunată și uimitoare să se fi creat singur sau să fi apărut din întâmplare, fără un Creator?!

3 - Referitor la evidențele oferite de Legea Islamică Șaria privind Existența lui Allah Preaînaltul, acestea se regăsesc în faptul că toate Cărțile Divine confirmă acest aspect, iar Legile drepte pe care acestea le conțin și care servesc în mod perfect intereselor oamenilor sunt un indiciu al faptului că ele vin de la Un Domn și Stăpânitor Înțelept și Atotcunoscător a ceea ce este benefic creațiilor Sale. Mai mult, informațiile regăsite în aceste Cărți cu privire la evenimente viitoare și care ulterior au fost atestate de către realitate sunt un indiciu și o probă că acestea vin de la Un Domn Stăpânitor care are Puterea de a aduce în ființare cele despre care a înștiințat că se vor întâmpla.

4 - în ceea ce privește dovezile perceptibile ale Existenței lui Allah, acestea presupun două aspecte:

În primul rând: faptul că noi auzim și vedem răspunsul la rugile unor oameni și cum celor aflați în încercare li se dă ușurarea, ceea ce se constituie ca un indiciu categoric al Existenței lui Allah Preaînaltul și a Spus Cel Preaslăvit:

﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ...﴾

„Și [spune de] Noe, când a chemat el [pe Allah], mai înainte, și i-am răspuns Noi.” [Coran, 21:76] Și a Spus Preaînaltul:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ...﴾

„[Aduceți-vă aminte] când voi cereați ajutor

Domnului vostru și El v-a răspuns.” [Coran, 8:9]

În Sahih Bukhari, Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: În vreme ce Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ținea predica pentru rugăciunea de Vineri, un beduin a intrat și a spus: „O, Mesager al lui Allah, avuția noastră a fost distrusă și familiile ne sunt înfometate, roagă-te pentru noi la Allah!” Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a ridicat mâinile și s-a rugat la Allah, și Nori precum munții s-au ivit, iar el nu și-a părăsit amvonul până ce noi nu am văzut picăturile de ploaie scurgându-i-se din barbă.

În următoarea Vineri, același beduin - sau un altul - s-a ridicat și a spus: „O, Mesager al lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așezările s-au dărâmat, iar avuția a fost înecată, roagă-te pentru noi la Allah!” Atunci, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și-a ridicat mâinile și a spus: „O, Allah, (fă ploaia să cadă) în jurul nostru și nu peste noi!” – și spre oriunde Profetul își îndrepta mâna, Norii se risipeau.

Iar răspunsul la rugile celor care cer (ajutor) a rămas un fapt vizibil până în zilele noastre pentru oricine se îndreaptă către Allah Preaînaltul cu sinceritate și întrunind condițiile primirii unui răspuns pozitiv.

În al doilea rând: semnele Profetilor, numite și miracole, pe care oamenii le văd sau despre care aud sunt o dovadă clară a existenței Celui care i-a trimis pe aceștia, Allah Preaînaltul, întrucât acestea presupun aspecte ce depășesc limitele capacității umane și sunt împlinite de către Allah Preaînaltul pentru a-i întări și a-i sprijini pe Trimișii Săi.

Un exemplu pentru aceasta este și miracolul lui Moise (Pacea lui Allah fie asupra sa) atunci când Allah Preaînaltul i-a poruncit să lovească marea cu toiagul său, și a lovit-o, iar marea s-a despicat în douăsprezece cărări de uscat despărțite de apa care era asemenea unor munți printre ele. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ

الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

„Atunci i-am revelat Noi lui Moise: „Lovește cu toiagul tău marea!” Și ea s-a despicat și fiecare parte era ca un munte imens.” [Coran, 26:63]

Un alt exemplu este și miracolul lui Iisus (Pacea fie asupra sa), care învia morții scoțându-i din mormintele lor, prin Voia lui Allah. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَأُحْيِ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

„Și-i voi învia pe morți, cu Voia lui Allah.” [Coran, 3:49] El a mai Spus:

(...وَإِذْ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي...)

Și ai înviat morții, cu Îngăduința Mea.

[Coran, 5:110]

Și un al treilea exemplu, cel al Profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) atunci când tribul Quraiș i-au cerut să le aducă un semn, iar el a arătat către Lună și aceasta s-a despicat în două și oamenii au văzut acest miracol. Cu referire la aceasta Allah Preaînaltul a Spus:

(أَفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۖ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ

مُسْتَمِرٌّ)

„Ceasul s-a apropiat și Luna s-a despicat [în două]. * Însă când văd un semn, ei se îndepărtează și spun: „[Aceasta este] o vrăjitorie neîntreruptă!” [Coran, 54:1-2].

Aceste miracole perceptibile, cărora Allah Preaînaltul le dă curs pentru a îi întări și a îi susține pe Trimisii Săi, sunt o dovadă de necontestat a Existenței Sale, Preaînaltul.

Al doilea aspect presupus de credința în Allah este credința în Suveranitatea Sa, adică în faptul că El este Unicul Domn și Stăpânitor și nu are niciun asociat și niciun susținător întru aceasta.

Ar-Rabb- Domnul Suveran: este Cel Căruia Îi aparțin creația, stăpânirea, orânduirea și

poruncirea tuturor lucrurilor; căci nu există niciun creator în afară de Allah și niciun stăpânitor în afară de El, și niciun orânduitor în afara Lui. A Spus Preaînaltul:

{...أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ...}

„Și nu este decât a Lui În făptuirea și Poruncirea.”
[Coran, 7:54] El a mai Spus:

{...ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۚ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ

قَاطِعٍ}

„Acesta este Allah, Domnul vostru. A Lui este Stăpânirea, iar aceia [idolii] pe care voi îi chemați în locul Lui nu stăpânesc nici cât pielița sâmburelui de curmală.” [Coran, 35:13]

Și nu se cunoaște ca vreunul dintre oameni să fi negat Stăpânirea (Domnia și Suveranitatea) lui Allah Preaînaltul, decât dacă era un împotrivor arogant, care, de fapt, nici nu credea cu adevărat ceea ce spunea - așa cum s-a întâmplat și cu Faraon, când a spus poporului său:

{فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ}

{Și a zis: „Eu sunt Domnul vostru cel mai înalt!”}
[Coran, 79:24]; și, de asemenea:

{...يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي...}

{„O, dregători ai mei! Eu nu știu altă divinitate pentru voi, afară de mine! } [Coran, 28:38] Însă el

nu a făcut aceste afirmații ca urmare a credinței sale reale. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

„Și ei le-au tăgăduit, cu nedreptate și îngâmfare, chiar dacă sufletele lor erau convinse de ele.”
[Coran, 27:14] Și Moise i-a spus lui Faraon, așa cum este menționat în Cuvântul lui Allah:

﴿...لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَايِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ

يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا﴾

„Tu știi că nu le-a trimis pe acestea decât Stăpânul Cerurilor și al Pământului, ca semne limpezi și eu te cred, o, Faraon, pierdut!” [Coran, 17:102] Tocmai de aceea și politeiștii din Quraiș Îl recunoșteau pe Allah ca Domn și Suveran, deși Îi făceau asociați în privința Divinității Sale. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُشْحَرُونَ ﴿٨٩﴾﴾

Spune [o, Mohammed]: „Cui îi aparțin Pământul și cei care se află pe el, dacă voi știți?” * Ei vor spune: „Lui Allah!” Spune: „Oare voi nu voiți să luați aminte?” * Spune: „Și cine este Stăpânul celor șapte

Ceruri și Stăpânul Tronului sublim?” * Ei vor spune: „[Ele sunt ale] lui Allah!” Spune: „Și atunci nu vă veți teme de El?” * Spune: „În Mâna cui se află Stăpânirea tuturor lucrurilor și Cine apără și de Cine nu există apărare dacă știți?” * Ei vor spune: „Ale lui Allah sunt [toate]!” Spune: „Și cum se face că sunteți voi fermecați?” [Coran, 23:84-89]

Și a mai Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۝﴾

Și dacă-i întrebi pe ei „Cine a făcut Cerurile și Pământul?”, ei răspund cu siguranță: „Le-a făcut Al-'Aziz [Cel Puternic] [și] Al-'Alim [Atoateștiutor]!” [Coran, 43:9]

Și a Spus Allah Preaslăvitul:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَلَّى يُؤْفَكُونَ ۝﴾

Și dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: „Allah!” Atunci cum de se întorc ei? [Coran, 43:87]

Porunca lui Allah Preaînaltul cuprinde atât Porunca Universală, cât și Porunca aferentă Legislației Religioase Șaria. Și așa cum El este Cărmuitorul și Orânduitorul Universului, Care Hotărăște ceea ce El Voiește, potrivit Înțelepciunii Sale Divine, tot astfel El este și Judecătorul și Conducătorul Suprem în ceea ce privește legiferarea actelor de adorare și a regulilor ce reglementează relațiile dintre oameni, de

asemenea în conformitate cu Înțelepciunea Sa Divină. Iar cel care a considerat un alt orânduitor împreună cu Allah Preaînaltul în privința actelor de adorare sau alt legiferator al reglementării interacționării oamenilor, a căzut în politeism, iar credința sa nu este dreaptă și adevărată.

Al treilea aspect presupus de credința în Allah este credința în Divinitatea Sa, și anume, faptul că El, Unicul, este Cel adorat într-o dreptate, fără de niciun asociat; iar termenul „il-lah” înseamnă „al-ma'luh”, adică Cel adorat cu iubire și venerație.

A Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَاللَّهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾﴾

„Și Domnul vostru este un Domn Unic. Nu există altă divinitate în afară de El, Ar-Rahman [Cel Milostiv], Ar-Rahim [Îndurător]”. [Coran, 2:163]

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٦٤﴾﴾

Și, de asemenea a Spus Preaînaltul: „Allah mărturisește că nu există altă divinitate în afară de El și [la fel și] Îngerii și cei înzestrați cu știință [mărturisesc] cu dreptate că: Nu există altă divinitate afară de El, Al-Aziz [Atotputernicul], Al-Hakim [Înțeleptul].” [Coran, 3:18] Și oricine va lua un alt dumnezeu pe care să îl adore alături de Allah, credința sa în Unicitate este falsă. Allah Preaînaltul

a Spus:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

„Aceasta pentru că Allah este Adevărul, iar ceea ce cheamă ei în locul Său este deșertăciune și că Allah este Al-'Aliyy, [Cel mai Înalt] [și] Al-Kabir [Cel mai Mare].” [Coran, 22:62]

Simpla denumire a acestora „dumnezei” nu le acordă dreptul de a fi adorați, și a Spus Allah Preaînaltul cu referire la idolii Allaat, Al-'Izza și Manaat:

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ...﴾

„Ele nu sunt decât niște nume pe care le-ați dat voi și părinții voștri. Allah nu a trimis asupra lor nicio putere.” [Coran, 53:23]

Și a Spus despre Hud (Pacea fie asupra sa) că el a spus poporului său:

﴿...أَتُجَدِّلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَّا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطَانٍ...﴾

„Vă certați cu mine pentru niște nume pe care voi și părinții voștri le-ați dat și despre care Allah nu a pogorât nicio dovadă?” [Coran, 7:71]

Și a Spus, de asemenea, despre Iosif (Pacea fie asupra sa) că le-a spus tovarășilor săi de temniță:

﴿يُصَلِّحِي السِّجْنَ عَارِبَابٌ مُّتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ مَا تَعْبُدُونَ

مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَعَبَاؤُكُمْ مَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...

„O, voi, tovarăși ai mei de temniță! Sunt mai buni domnii risipiți sau Allah Al-Uahid [Cel Unic], Al-Qahhar [Stăpânul Atotputernic]? * Nu adorați în afară de El decât niște nume pe care le-ați născocit voi și părinții voștri și căroră Allah nu le-a pogorât nicio dovadă. [Coran, 12:39-40]

Și tocmai de aceea, Trimișii lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor) obișnuiau să spună popoarelor lor:

﴿...أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

„Adorați-L pe Allah! Voi nu aveți altă divinitate în afara Lui.” [Coran, 7:59] Însă politeiștii au respins acest îndemn și au luat idolii drept dumnezei alături de Allah, pe care îi adorau împreună cu Acesta, Preaslăvitul și Preaînaltul, căutând ajutor și refugiu la ei.

Allah Preaînaltul a respins luarea de către politeiști a idolilor lor drept dumnezei prin două argumente raționale și anume:

Primul argument: niciunul dintre acești idoli pe care ei i-au luat ca obiecte de adorare nu deține vreo trăsătură a divinității. Ei sunt creați, ci nu creatori și nu le pot aduce niciun folos celor care îi adoră și nici nu pot îndepărta de ei vreun rău. Ei nu stăpânesc pentru ei viață, și nici moarte și nici înviere și lor nu le aparține nimic din Ceruri și nici

nu sunt parteneri la ceva din acestea.

A Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا ﴿٣﴾﴾

„Ei au luat în locul Lui dumnezei care nu creează nimic, ci care ei sunt creați, care nu-și pot aduce lor înșși nici rău și nici folos, și care nu au putere asupra morții, nici asupra vieții sau a Învierii.”
[Coran, 25:3]

Și a Spus Preaînaltul:

﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِّنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ...﴾

Spune [o, Mohammed]: „Chemați-i pe cei care voi ați pretins [că ar fi divinități] afară de Allah! Ei nu stăpânesc nici cât greutatea unui fir de colb în Ceruri și nici pe Pământ. Ei nu au nicio parte la acestea, iar El nu are nici un ajutor între ei! * Și nu este de niciun folos mijlocirea la El, în afară de cei cărora El le îngăduie. [Coran, 34:22-23]

وقال تعالى: ﴿أَيُنْشِرُكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾﴾

Și, de asemenea, a Spus Preaînaltul: Îi asociază [Lui lucruri] ce nu creează nimic și care ele [însele]

sunt create? * Și [zeitățile false] nu-i pot ajuta pe ei cu nimic și nici lor înșiși nu-și pot fi de ajutor. [Coran, 7:191-192]

Iar dacă aceasta este starea acelor falși zei, atunci, a-i lua pe ei drept dumnezei este unul dintre cele mai nechibzuite și complet greșite acte.

Al doilea argument: este acela că acești politeiști recunoșteau că numai Allah Preaînaltul, Unicul, este Stăpânul Creatoru în Mâna Căruia se află Stăpânirea tuturor lucrurilor și că El este Cel care oferă ajutorul și nimeni nu poate fi sprijinit împotriva Lui, iar aceasta ar fi trebuit să impună astfel faptul ca ei să creadă în Unicitatea Divinității Sale (și a îndreptățirii numai a Lui de a fi adorat), așa cum au recunoscut și Unicitatea Sa ca Domn și Suveran.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

După cum a Spus Allah Preaînaltul: „O, voi oameni, slăviți-L pe Domnul vostru, care v-a creat pe voi și pe cei de dinaintea voastră, pentru ca voi să aveți frică [de El]. * [Cel] care a făcut Pământul un pat și Cerul o zidire și a pogorât din Cer ploaie și a scos prin ea fructe drept hrană pentru voi. Așadar, nu-i faceți lui Allah parteneri în timp ce voi știți [toate acestea]!” [Coran, 2:21-22]

Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾ (٨٧)

„Și dacă îi întrebi cine i-a creat pe ei, vor răspunde: „Allah!” Atunci cum de se întorc ei?”
[Coran, 43:87]

Și tot astfel a Spus Allah Preaînaltul: Spune:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ
أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى
تُصْرَفُونَ ﴿٢٢﴾﴾

„Cine vă dă vouă hrană îndestulătoare din Cer și de pe pământ? Și cine este Stăpân peste auz și peste văz și-l scoate pe cel cu viață din cel fără viață și-l scoate pe cel fără viață din cel cu viață și Cel care orânduiește toate lucrurile?” Ei vor răspunde: „Allah” Atunci spune: „Oare nu aveți voi frică de El?”
* Acesta este Allah, Domnul vostru Cel Adevărat. Și ce poate fi dincolo de Adevăr decât numai rătăcirea? Și cum puteți voi fi îndepărtați?”

[Coran, 10:31-32]

Al patrulea aspect pe care îl include Credința în Allah este Credința în Numele și Atributele Sale:

Adică recunoașterea acelor Nume și Atribute pe care Allah le-a confirmat în ceea ce Îl privește în Cartea Sa sau în Sunnah Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), în modalitatea care I se cuvine lui Allah, fără

denaturări, negări, exemplificări sau atribuirea lor altcuiva. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾﴾

Și ale lui Allah sunt Numele Cele mai Frumoase, așadar chemați-L cu ele și depărtați-vă de cei care deviază în ceea ce privește Numele Lui. Ei vor fi răsplătiți după ceea ce fac!" [Coran, 7:180]

Și, de asemenea, a Spus Preaînaltul:

﴿...وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

„Și a Lui este descrierea cea mai înaltă [Atributele] din Ceruri și de pe Pământ și El este Al-'Aziz [Atotputernic] [și] Al-Hakim [Înțelept].” [Coran, 30:27]

Și a Spus Preaînaltul:

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

„Nu este nimic asemenea cu El. El este As-Sami' [Cel care Aude Totul] și Al-Basir [Cel care Vede Totul].” [Coran, 42:11]

Există, însă, două grupări care au rătăcit în această privință, și anume:

Una dintre ele este „Al-Mu'attilah”, care au negat Numele și Atributele lui Allah sau unele dintre acestea, susținând că a le confirma în privința lui Allah ar presupune o formă de asemănare a Acestuia cu creațiile Sale. Acest argument este însă

fals din numeroase considerente printre care și:

1. Primul aspect: este că aceasta implică consecințe false, precum contradicția între Cuvintele lui Allah Preaslăvitul, întrucât Allah a afirmat pentru Sine Numele și Atributele Sale și a negat că există ceva asemănător cu El. Și dacă afirmarea lor ar presupune asemănarea, atunci ar rezulta o contradicție între Cuvintele lui Allah și o negație reciprocă a ceea ce El a Spus.

2. Al doilea aspect: este faptul că dacă două lucruri coincid din punctul de vedere al unui nume sau atribut, asta nu implică neapărat ca ele să fie identice. Și putem vedea, spre exemplu, două persoane care coincid în faptul că amândouă sunt oameni care aud, văd și vorbesc. Și din aceasta nu rezultă în mod implicit faptul că ele ar fi identice în sensul uman ale auzului, văzului sau al vorbirii.

Tot astfel, putem vedea că animalele au membre și ochi, dar din faptul că ele coincid în aceste trăsături nu rezultă că membrele și ochii lor sunt identice.

Și dacă diferența dintre creații este explicită deși ele coincid în privința anumitor nume sau atribute, atunci diferența dintre Creator și creație este cu atât mai clară și mai mare.

Cea de a doua grupare deviantă este „Muşabbihah”, care afirmă Numele și Atributele Lui Allah asemănându-L prin acestea cu creația Sa,

pretinzând că aceasta ar fi cerut de înțelesul textelor religioase, întrucât Allah Preaînaltul se adresează oamenilor în termeni pe care aceștia îi înțeleg. Această presupunere este, de asemenea, falsă, pe mai multe considerente, dintre care amintim:

Primul motiv: este faptul că asemănarea lui Allah cu creația Sa este respinsă atât de rațiune, cât și de Legea divină Șaria; și nu este posibil ca Textele Coranului și ale Sunnei să implice afirmații false.

Al doilea motiv: este faptul că Allah Preaînaltul se adresează oamenilor în modul în care ei pot pricepe înțelesul de bază al acesteia, însă adevărul și taina reală a acelui înțeles sunt cuprinse numai de Știința deplină deținută de Allah Preaînaltul, în privința Sinelui și Atributelor Sale.

Astfel, dacă Allah afirmă despre Sine că este Atoateazitor, auzul este cunoscut din punctul de vedere al semnificației sale de bază (și anume percepția sunetelor), însă realitatea Auzului în privința lui Allah Preaînaltul rămâne necunoscută, pentru că adevărata natură a auzului diferă chiar și de la o creație la alta; și, prin urmare, diferența dintre Creator și creația Sa este mai clară și mai mare.

Și dacă Allah Preaînaltul afirmă despre Sine că El S-a „Așezat” (iar termenul corect atunci când este vorba de Allah este că El s-a Înălțat) deasupra

Tronului Său, așezarea este cunoscută din punctul de vedere al sensului de bază, însă realitatea „Așezării” în ceea ce Îl privește pe Allah deasupra Tronului Său nu ne este cunoscută, deoarece adevărata natură a așezării diferă chiar și în cazul creațiilor. Astfel, așezarea pe un scaun stabil, fix, nu este asemenea așezării pe șaua unui cămile greu de controlat. Și dacă există această diversitate chiar și în cazul creațiilor, atunci diferența dintre Creator și creația Sa este, cu siguranță, mai clară și mai mare.

Credința în Allah Preaînaltul în modalitatea menționată anterior oferă dreptcredincioșilor roade nobile, printre care și:

1. Împlinirea credinței în Unicitatea lui Allah Preaînaltul, astfel încât nu va avea nicio teamă și nicio speranță legată de altcineva și nici nu va adora pe nimeni altcineva în afară de Allah.

2. Desăvârșirea Iubirii față de Allah Preaînaltul și Preamărirea Sa, conform Preafrumozelor Sale Nume și Atribute.

3. Realizarea deplină a adorării Sale prin împlinirea a ceea ce El a poruncit și delăsarea de ceea ce El a oprit.

Credința în Îngeri

Îngerii aparțin lumii necunoscutului. Ei sunt creații ale lui Allah Preaînaltul și adoratori ai Acestuia. Ei nu dețin atributele suveranității divine și nici ale divinității. Ei au fost creați de către Allah

Preaînaltul din lumină, i-a făcut pe deplin supuși poruncilor Sale și i-a înzestrat cu capacitatea de le îndeplini. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾﴾

„Iar cei care sunt lângă El [Îngerii] nu se socotesc prea mari pentru a-L adora și nici nu obosesc. * Ei Îi aduc laudă noaptea și ziua fără să slăbească [în adorare].” [Coran, 21:19-20]

Ei sunt atât de numeroși, că numai Allah Preaînaltul Știe numărul lor. Într-un hadis consemnat în Bukhari și Muslim, Anas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că în timpul călătoriei de Mir'aj (înălțarea), Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i-a fost arătată în Cer al-Bait al-Ma'mur (casa de deasupra Cerurilor, similară Kaabei din Mecca, care este vizitată neîncetat de Îngeri) în care șaptezeci de mii de Îngeri se roagă în fiecare zi, iar când ies din ea, nu se mai întorc niciodată.

Credința în Îngeri presupune patru aspecte, și anume:

1. Credința în existența lor.

2. Credința în cei ale căror nume ne-au fost făcute cunoscute, precum Gavriil, dar și în cei ale căror nume nu le cunoaștem, dar credem în ei în sens general.

3. Credința în descrierea celor care ne-au fost făcuți cunoscuți dintre aceștia, precum descrierea lui Gavriil, despre care Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ne-a înștiințat că l-a văzut în înfățișarea sa reală, cu cele șase sute de aripi ale sale acoperind orizontul.

Prin porunca lui Allah Preaînaltul, Îngerul poate lua înfățișarea unui om.

كَمَا حَصَلَ لِجِبْرِيلَ حِينَ أَرْسَلَهُ اللَّهُ تَعَالَى إِلَى مَرْيَمَ، فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا، وَحِينَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ جَالِسٌ فِي أَصْحَابِهِ، جَاءَهُ بِصِفَةِ رَجُلٍ شَدِيدِ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدِ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَجَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَسَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْإِسْلَامِ، وَالْإِيمَانِ، وَالْإِحْسَانِ، وَالسَّاعَةِ، وَأَمَارَاتِهَا؛ فَأَجَابَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَنْطَلَقَ، ثُمَّ قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «هَذَا جِبْرِيلُ؛ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ».

Așa cum a fost cazul Îngerului Gavriil, atunci când Allah Preaînaltul l-a trimis Fecioarei Maria și i s-a înfățișat în forma unui om, ca și atunci când a venit la Profet în vreme ce el era într-o întrunire cu companionii săi cu înfățișarea unui bărbat cu haine strălucitor de albe, cu părul de un negru intens, care nu prezenta semnele niciunei călătorii și nu era cunoscut de niciunul dintre companionii. El s-a pus în fața Profetului (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și-a sprijinit genunchii de ai acestuia, și-a așezat palmele pe coapsele sale și l-a întrebat

despre Islam, Credință (Iman), perfecționare (Ihsan), Ceasul de Apoi și semnele acestuia. După ce Profetul i-a răspuns, el a plecat, iar mai apoi Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Acesta a fost Gavriil și a venit să vă învețe religia voastră.”

Și tot astfel și Îngerii pe care Allah Preaînaltul i-a trimis la Avraam și la Lot în înfățișarea unor bărbați.

4. Credința în ceea ce știm despre faptele lor, pe care le împlinesc prin porunca lui Allah Preaînaltul; precum Slăvirea Lui și adorarea Lui zi și noapte, fără plictiseală și fără slăbiciune.

Unii dintre ei au sarcini specifice.

Asemenea lui Gavriil, cel demn de încredere, trimis de către Allah Preaînaltul Profetilor și Mesagerilor și însărcinat cu transmiterea revelației.

Și asemenea lui Mikail, Îngerul însărcinat cu ploaia și grija plantelor.

Precum și Israfil, cel însărcinat cu Suflarea în Trâmbiță la Ceasul de Apoi și la momentul Învierii.

Și tot astfel, Îngerul morții însărcinat cu luarea sufletului în momentul morții.

Și Malik, care are în grijă Focul iadului și este păzitorul acestuia.

Precum și Îngerii însărcinați cu ceea ce îi privește pe embrionii aflați în pântecul mamelor lor. Atunci când omul împlinește patru luni în

pântecul mamei sale, Allah trimite la el un Înger și îi poruncește să scrie pentru el cele necesare traiului și proviziile sale, durata vieții sale, faptele sale și dacă el va fi dintre cei nefericiți și osândiți sau dintre cei fericiți și binecuvântați.

Ca și Îngerii însărcinați cu scrierea și înregistrarea faptelor oamenilor. Fiecare om are pentru aceasta doi Îngeri, unul în dreapta, iar altul în stânga sa.

Tot astfel și Îngerii însărcinați cu întrebările adresate celui decedat după punerea sa în mormânt, atunci când la el vin doi Îngeri care îl vor întreba despre Domnul său, despre Religia sa și despre Profetul său.

Credința în Îngeri are roade mărețe, printre care și:

Primul: cunoașterea Măreției lui Allah Preaînaltul, a Puterii și Stăpânirii Sale; căci măreția creației arată Măreția Creatorului.

Al doilea: Manifestarea mulțumirii față de Allah Preaînaltul pentru Grija Sa față de Fiii lui Adam (oameni), deoarece El a însărcinat dintre acești Îngeri pe unii care se ocupă cu protecția lor, scrierea faptelor lor, precum și cu alte nevoi și interese ale acestora.

Al treilea: iubirea față de Îngeri pentru actele de adorare pe care aceștia le îndeplinesc față de Allah Preaînaltul.

Unii dintre cei răătăciți au negat faptul că Îngerii sunt corpuri fizice reale și au spus că ei sunt doar forțele binelui ascunse în creații. Această afirmație, însă, este o negare a Cărții lui Allah Preaînaltul, a Sunnei Trimisului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și a consensului (ijma') savanților musulmanilor.

A Spus Allah Preaînaltul:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ مَّتَنَّى
وَتِلْكَ وَرُبَعٌ...﴾

„Mărire lui Allah, Creatorul Cerurilor și al Pământului, Cel care a făcut Îngeri mesageri cu câte două aripi sau cu câte trei sau cu câte patru.” [Coran, 35:1].

Și tot astfel a Spus Preaînaltul:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ...﴾

„Și dacă numai ai vedea cum Îngerii iau sufletele celor care nu cred. Îi lovesc peste fețe și peste spate.” [Coran, 8:50].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمْ...﴾

„Dar de i-ai vedea pe cei nelegiuți în chinurile morții, în vreme ce Îngerii întind mâinile lor, [spunând]: „Lăsați să iasă sufletele voastre!”

[Coran, 6:93].

Și, de asemenea a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

Până când frica este îndepărtată din inimile lor, atunci ei spun: „Ce a spus Stăpânul vostru?” Și ei răspund: „Adevărul! El este Al-'Aliyy [Cel mai Înalt] [și] Al-Khabir [Cel Mare]”. [Coran, 34:23].

Și a Spus despre oamenii Paradisului: Iar Îngerii vor intra la ei prin toate porțile [spunând]:

﴿وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ

عُقُوبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾﴾

„Pace vouă, pentru că ați fost statornici! Și ce bună este răsplata Casei [Veșnice]!”

[Coran, 13:23-24].

De asemenea, în Sahih Bukhari s-a consemnat că Abu Hurairah (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Când Allah lubește un rob, El îl cheamă pe (Îngerul) Jibril (Gavriil) și Spune: «Allah îl lubește pe cutare, așadar iubește-l și tu!» Atunci Jibril îl lubește și strigă către locuitorii Cerurilor: «Allah îl lubește pe cutare, așadar iubiți-l și voi!» Iar locuitorii Cerurilor îl iubesc, și apoi îi este dăruită lui acceptarea (bunăvoința și dragostea) printre oamenii de pe Pământ.”

Într-un alt hadis, Abu Hurairah (Allah să fie

mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ الْأَوَّلَ فَلَا أَوَّلَ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَرُوا الصُّحُفَ وَجَاءُوا وَيَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ».

„În Ziua de Vineri, la fiecare poartă dintre porțile moscheii se află Îngeri care scriu (numele celor ce intră) unul după altul. Iar când imamul se așază (pentru predică), ei își strâng sulurile (foile) și vin să asculte Dhikr-ul (adică predica și Pomenirea lui Allah).”

Aceste texte indică în mod clar că Îngerii sunt corpuri reale, nu forțe morale abstracte, așa cum cei rătăciți au susținut, iar musulmanii sunt unanim de acord cu aceste texte.

Credința în Scripturi (Cărțile Divine)

„Kutub” (Cărți) este plural pentru „kitaab” (Carte), și are sensul de „a fi scris”.

Iar ceea ce se înțelege aici prin ele sunt Cărțile pe care Allah Preaînaltul le-a pogorât Trimișilor Săi, ca o formă de Milă și Îndurare pentru oameni și călăuzire pentru ei, pentru ca prin ele să ajungă la fericirea lor în această lume, cât și în Lumea de Apoi.

Credința în Cărțile revelate cuprinde patru aspecte:

1. Credința că ele sunt cu adevărat pogorâte de la Allah.

2. Credința cele ale căror nume le cunoaștem, precum Coranul pogorât profetului Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), Tora pogorâtă asupra lui Moise (Pacea fie asupra sa), Evanghelia pogorâtă lui Iisus (Pacea fie asupra sa) și Psalmii (az-Zabur) revelați lui David (Pacea fie asupra sa). În ceea ce privește, însă, acele Scripturi al căror nume nu îl cunoaștem, credem în ele în general vorbind.

3. Credința în adevărul celor pe care ele le conțin, precum relatările din Coran și precum și informații existente în Cărțile Divine anterioare care nu au fost schimbate sau denaturate.

4. Împlinirea reglementărilor care nu au fost abrogate din acestea și acceptarea și supunerea față de ele, fie că le înțelegem sau nu rostul. Toate Cărțile Divine anterioare au fost abrogate prin revelarea Coranului cel Măreț.

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ...﴾

A Spus Allah Preaînaltul: Iar ție, [o, Mohammed], ți-am trimis Cartea [Coranul] cu Adevărul, confirmând Scriptura de dinaintea ei și ca o Lege deasupra ei (adică precum un judecător cu autoritate asupra sa). [Coran, 5:48].

În baza acestui fapt, nu este permis a se aplica niciuna dintre Legile cuprinse în Cărțile anterioare,

în afara a ceea ce este autentic și confirmat de Coran.

Credința în Cărțile revelate aduce roade mărețe, printre care și:

1. Cunoașterea Grijii lui Allah Preaînaltul față de robii Săi, întrucât El a trimis fiecărei comunități o Carte prin care să-i călăuzească.

2. Cunoașterea Înțelepciunii lui Allah Preaînaltul în Legislația Sa, întrucât El a stabilit pentru fiecare popor ceea ce se potrivește cu starea lor.

{لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...}

După cum a Spus Allah Preaînaltul: „Fiecărui dintre voi Noi i-am dat o Lege și o Rânduială.” [Coran, 5:48].

3. Mulțumirea și recunoștința pentru binecuvântarea lui Allah întru aceasta.

Credința în Mesageri

Trimișii / Mesagerii - rusul - este pluralul cuvântului rasuul, care înseamnă „cel trimis”, adică „cel trimis cu misiunea de a transmite un mesaj”.

Ceea ce se are în vedere aici este: un om căruia i s-a revelat o Lege și i s-a poruncit să o transmită.

Primul dintre Trimiși a fost Nuh (Noe - Pacea lui Allah fie asupra sa), iar ultimul a fost Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa).

A Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...﴾

„Cu adevărat, Noi ți-am revelat ție [o, Mohammed] după cum i-am revelat și lui Noe și Profetilor de după el.” [Coran, 4:163].

În Sahih Bukhari, Anas ibn Malik (Allah să fie mulțumit de el) a relatat în hadisul despre mijlocire că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

«ذُكِرَ أَنَّ النَّاسَ يَأْتُونَ إِلَى آدَمَ؛ لِيَشْفَعَ لَهُمْ، فَيَعْتَذِرُ إِلَيْهِمْ وَيَقُولُ: أَتَيْتُ نُوْحًا أَوَّلَ رَسُولٍ بَعَثَهُ اللَّهُ» وذكر تمام الحديث.

„A menționat că oamenii vin la Adam ca să mijlocească pentru ei, dar el îi refuză și le spune: «Mergeți la Nuh, primul Mesager trimis de Allah.»” Și a menționat întregul hadis.

Și a Spus Allah Preaînaltul despre Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

„Mohammed nu este tată nici unuia dintre bărbații voștri, ci el este Trimisul lui Allah și încheietorul Profetilor.” [Coran, 33:40].

Și niciun popor nu a rămas fără un Trimis căruia Allah Preaînaltul să-i fi dat o Lege proprie, specifică poporului său, sau fără un Profet căruia să i se fi revelat în privința unei Legi anterioare lui, pentru a o reînnoi, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ بَعَّعْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

„Și Noi am trimis la fiecare comunitate un Mesager [ca să le spună]: „Adorați-L pe Allah și țineți-vă departe de Taghut.” [Coran, 16:36].

A Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾

„Cu adevărat, Noi te-am trimis cu Adevărul, ca binevestitor și prevenitor, și nu este comunitate care să nu fi avut un prevenitor.” [Coran, 35:24].

Și, de asemenea, a Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا الَّذِينَ اسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا...﴾

„Cu adevărat, Noi am pogorât Tora, și în ea este Călăuzire și Lumină. După ea judecă Profeții cei supuși [lui Allah], pentru evrei. [Coran, 5:44].

Trimisii sunt oameni, creații (ale lui Allah), nedeținînd în niciun fel atribute ale Divinității sau ale Stăpînirii divine. Allah Preaînaltul a Spus despre Profetul Său Mohammed, care este cel mai de seamă dintre Mesageri și cel mai însemnat dintre aceștia la Allah:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٨﴾﴾

Spune [o, Mohammed]: „Eu nu stăpînesc niciun folos pentru mine și nicio pagubă, în afară de ceea

ce Voiește Allah. Dacă eu aș fi știut necunoscutul, aș avea prisosință de bunuri și nu m-ar atinge răul. Dar eu nu sunt decât un prevestitor și un binevestitor pentru oamenii care cred.” [Coran, 7:188].

Și a Spus Preaînaltul: Spune:

﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝﴾

„Eu nu pot nici să vă fac vouă vreun rău, nici să vă călăuzesc pe calea dreaptă!” * Spune: „Nimeni nu mă va apăra de Allah și eu nu voi găsi adăpost [la altcineva] afară de El!” [Coran, 72:21-22].

Astfel, aceștia sunt caracterizați de atribute umane, precum boala, moartea, nevoia de hrană și băutură și altele asemenea. Allah Preaînaltul a Spus despre Ibrahim (Avraam - Pacea lui Allah fie asupra sa) care Îl descria pe Domnul său Preaînaltul:

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝﴾

„Care mă hrănește și-mi dă de băut, * Iar când sunt bolnav, El mă vindecă, * Și care mă lasă să mor și-apoi mă readuce la viață.” [Coran, 26: 79-81].

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Eu sunt doar un om ca și voi; uit așa cum uitați și voi, așa că dacă uit ceva, amintiți-mi.”

În descrierea celor mai înalte ranguri ale

acestora și în contextul elogiilor lor, Allah Preaînaltul i-a descris pe Trimiși ca robi pe deplin supuși Lui: A Spus Allah Preaînaltul despre Noe (Pacea lui Allah fie asupra sa):

﴿...إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا﴾

„[O, voi] urmași ai celor pe care Noi i-am purtat împreună cu Noe [în arcă]! El a fost cu adevărat un rob mulțumitor.” [Coran, 17:3].

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾

„Binecuvântat este Cel care a trimis Îndreptarul [Al-Furqan] robului Său, pentru ca el să fie o prevenire pentru toate lumile.” [Coran, 25:1].

Și a Spus despre Avraam, Isaac și Iacob:

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ ١٥ ﴿إِنَّا

أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ﴾ ١٦ ﴿وَأَنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ﴾ ١٧ ﴿

„Și adu-ți aminte de robii Noștri Avraam, Isaac și Iacob - cei cu putere [în adorare și credință] și cu pricepere! * Cu adevărat, Noi i-am ales pe ei și i-am deosebit printr-o trăsătură aleasă: Pomenirea [frecventă a] Vieții de Apoi [și pregătirea lor pentru ea prin împlinirea de fapte bune și chemarea oamenilor la aceasta]. * Și, cu adevărat, ei au fost la Noi printre cei mai buni aleși.” [Coran, 38: 45-47].

Și a Spus despre Iisus, fiul Mariei:

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ١٨ ﴿

„El [Iisus] nu este decât un rob, asupra căruia Noi ne-am revărsat Harul Nostru și din care am făcut o pildă pentru Fiii lui Israel.” [Coran, 43:59].

Credința în Mesageri cuprinde patru aspecte:

1. Credința că profeția lor este un adevăr de la Allah Preaînaltul, iar cel care neagă profeția unuia dintre acești, îi neagă pe toți la un loc, așa după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾

„Poporul lui Noe i-a socotit pe Trimiși mincinoși ...” [26:105], astfel că Allah i-a făcut mincinoși față de toți Trimișii, chiar dacă atunci nu exista alt trimis în afară de el. În baza acestui principiu, creștinii care L-au negat pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu l-au urmat, sunt mincinoși față de Iisus, fiul Mariei, și nu l-au urmat nici pe el, mai ales că Iisus l-a vestit pe Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa); iar această vestire lor ar avea sens doar dacă Mohammed este un Trimis pentru ei, prin care Allah îi scoate din rătăcire și îi călăuzește pe Calea cea Dreaptă.

2. Credința în cei ale căror nume ne-au fost făcute cunoscute dintre trimiși, precum: Mohammed, Avraam, Moise, Iisus și Noe (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor). Acești cinci sunt „Trimișii cu hotărâre fermă” (ulul-‘azm), iar

Allah Preaînaltul i-a menționat în două rânduri în Coran, Spunând:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ۝﴾

„Și [spune, o, Mohammed] când am luat noi legământ cu Profeții și cu tine, cu Noe, cu Avraam, cu Moise și cu Iisus – fiul Mariei – și am luat de la ei legământ puternic.” [Coran, 33:7].

Și Cuvântul Său:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ ۗ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝﴾

„El v-a orânduit vouă religia pe care i-a prescris-o lui Noe, pe care Ți-am revelat-o ție [o, Mohammed] și am prescris-o pentru Avraam și Moise și Iisus: „Stabiliți religia și nu vă scindați!” Li se pare prea mare politeștilor aceea la care tu îi chemi. Allah îi alege [pentru aceasta] pe cei pe care El Voiește și îi călăuzește către El pe cei care se căiesc.” [Coran, 42:13].

Cât despre acei Trimiși al căror nume nu ne-a fost făcut cunoscut, noi credem în ei în mod general, și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ...﴾

„Noi am trimis Mesageri și mai înainte de tine. Despre unii dintre ei ți-am povestit, iar despre alții dintre ei nu ți-am povestit.” [Coran, 40:78].

3. Credința în veridicitatea relatărilor autentice despre aceștia.

4. Urmarea Legii celui trimis ca pecete a tuturor profeților și ca îndrumare pentru întreaga umanitate, Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), așa cum a spus Allah Preaînaltul:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ١٥﴾

„Însă, nu! [Jur] pe Domnul tău! Nu vor crede ei [cu adevărat] până ce nu te vor lua pe tine [o, Mohammed] ca judecător pentru disputele lor și apoi nu vor găsi în sufletele lor niciun disconfort față de ceea ce tu ai hotărât și până ce nu se vor supune cu desăvârșită supunere [hotărârii tale].” [Coran, 4:65].

Credința în Trimiși aduce roade mărețe, precum:

1. Cunoașterea Milei lui Allah Preaînaltul și a grijii Sale față de robii Săi, cărora le-a trimis Mesageri pentru a-i călăuzi pe Calea lui Allah și pentru a le arăta cum să Îl adore pe Acesta; întrucât rațiunea umană nu este în măsură să înțeleagă singură acest lucru.

2. Mulțumirea și recunoștința față de Allah

pentru această binecuvântare măreață.

3. Iubirea și respectul față de Trimiși (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra lor), apreciindu-i și elogiindu-i așa cum se cuvine, pentru că ei sunt Mesagerii lui Allah Preaînaltul și pentru că ei L-au adorat pe El și s-au supus Acestuia, au transmis Mesajul Său și i-au sfătuit pe robi Săi.

Cei care se opuneau cu încăpățănare credinței, i-au negat pe Trimiși, susținând că Mesagerii lui Allah Preaînaltul nu pot fi oameni! Allah Preaînaltul a menționat această supoziție a lor și a demontat-o prin Cuvântul Său, Preaslăvitul:

﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۖ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ كُلُّ نَفْسٍ مِّنْكُمْ مِّلْكٌ يَّمْنُكُهُ يَمُنُوكَ مَظْمُونِينَ لَفَزَلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۚ﴾

„Și nu-i împiedică pe oameni să creadă, când le vine lor călăuzirea, decât că ei spun: „Allah a trimis un om ca sol?” * Spune: „Dacă ar fi pe pământ Îngeri care să umble în pace și liniște, atunci le-am pogorî lor din Cer un Înger ca trimis”. [Coran, 17: 94-95]

Astfel, Allah Preaînaltul a desființat această supoziție, arătând că Trimisul trebuie să fie om, pentru că el este trimis celor de pe pământ, care sunt oameni; iar dacă locuitorii Pământului ar fi fost Îngeri, Allah le-ar fi trimis lor un Înger asemenea lor ca mesager. Tot astfel, Allah Preaînaltul a relatat despre cei care au negat Trimișii că au spus:

﴿...إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

„Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi și voiți să ne abateți de la ceea ce adorați părinții noștri! Aduceți-ne o dovadă clară.” * Trimișii lor le-au răspuns: „Noi nu suntem decât niște oameni ca și voi, însă Allah Binecuvântează pe cine Voiește El dintre robii Săi. Nu ne revine nouă să vă aducem dovadă, decât numai cu Îngăduința lui Allah. [Coran, 14:10-11].

Credința în Ziua Judecății

Ziua de Apoi este Ziua Judecății, în care oamenii vor fi Readuși la Viață pentru a fi socotiți și răsplătiți.

A fost numită astfel pentru că după aceasta nu va mai exista nicio altă zi. Atunci, oamenii Paradisului își vor primi locurile lor în Paradis, iar oamenii Focului își vor primi locurile lor în Iad.

Credința în Ziua de Apoi presupune trei aspecte:

1. Credința în Înviere, și anume readucerea la viață a celor morți odată cu cea de a doua Suflare în Trâmbiță. Atunci, oameni se vor ridica pentru a se înfățișa Domnului tuturor lumilor, iar ei vor fi în acea zi desculți (fără încălțări), goi (fără de acoperământ), netăiați împrejur (fără a fi

circumciși). A Spus Allah Preaînaltul:

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

„Așa cum am Făcut Noi prima făptură, o vom face din nou. Aceasta este o Promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o Îndeplinim.” [Coran, 21:104]

Învierea este un adevăr puternic confirmat cu evidențe existente atât în Coran, cât și în Tradițiile Profetice și consensul savanților musulmani.

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

„Apoi, după aceasta, voi cu siguranță veți muri, * Iar în Ziua Învierii, cu siguranță veți fi readuși la viață. [Coran, 23:15-16]

Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

﴿يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حُقَاةَ غُرَاةٍ غُرُلًا﴾.

„Oamenii vor fi Înviați în Ziua Judecății desculți, goi și necircumciși.” (Bukhari, Muslim)

Musulmanii sunt de acord cu privire la adevărul acestei Zile, și aceasta este ceea ce se impune cu înțelepciune, de vreme ce Allah Preaînaltul a hotărât un termen pentru robii Săi, în care îi va răsplăti pentru ceea ce au făcut cu privire la Legea Sa, trimisă prin Mesagerii Săi. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾﴾

„Atunci credeți voi că Noi v-am creat fără rost și că nu vă veți întoarce la Noi?” [Coran, 23:115] Și i-a Spus, de asemenea, Profetului Său (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa):

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ...﴾

„Cu adevărat [o, Mohammed], Acela care ți-a dăruit Coranul te va aduce înapoi la locul unde [tu vrei] să te întorci.” [Coran, 28:85].

2. Credința în socoteală și răsplată – robul va fi judecat pentru faptele sale și va fi recompensat conform acestora, așa cum a fost confirmat în Coran, Sunnah și consensul savanților musulmanilor.

Și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٢٦﴾﴾

„La Noi este întoarcerea lor * Și, cu adevărat, Nouă Ne revine să le cerem lor socoteală!”

[Coran, 88:25-26]

Și a Spus Preaînaltul:

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ﴿١٦﴾ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا ﴿١٧﴾ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٨﴾﴾

„Cel care va veni [în Ziua Judecății] cu o faptă bună va avea parte de zece asemenea ei, iar cel care va veni cu o faptă rea nu va fi răsplătit decât cu o faptă pe măsura ei. Dar nu li se va face nicio nedreptate”. [Coran, 6:160]

Și, de asemenea, a Spus Preaînaltul:

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٥٦﴾﴾

„În Ziua Învierii, Noi vom pune balanța dreaptă și niciun suflet nu va fi urgisit câtuși de puțin. Și de ar fi ceva, chiar și numai cât greutatea unei semințe de muștar, Noi îl vom aduce. Și Noi suntem îndeajuns ca socotitori.” [Coran, 21:47].

Ibn ‘Omar (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus:

«إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ، فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ - أَيَّ سِتْرِهِ - وَيَسْتَرْهُ: فَيَقُولُ: أَعْرِفْ ذَنْبَ كَذَا؟ أَعْرِفْ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيُّ رَبِّ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكُفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُؤُوسِ الْخُلَائِقِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ، أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ».

„Cu adevărat, Allah îl va aduce aproape pe dreptcredincios, îl va acoperi cu Pavăza Sa — adică îl va ascunde [de rușine] — și îi va zice: «Recunoști cutare păcat? Recunoști cutare păcat?» Iar el va răspunde: «Da, Doamne!» – până când îi va aminti toate păcatele sale, iar el va crede că este pierdut. (Atunci Allah îi) va spune: «Ți le-am ascuns în viața lumească, iar astăzi ți le iert.» Apoi i se va da cartea faptelor sale bune. Cât despre necredincioși și

fățarnici, lor li se va striga dinaintea tuturor fapturilor: «Aceștia sunt cei care au mințit împotriva Domnului lor! Blestemul lui Allah fie asupra celor nedrepti!» [Bukhari și Muslim]

Într-o relatare autentică, s-a transmis, de asemenea, că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Aceluia care intenționează să facă o faptă bună și o împlinește, Allah îi va scrie la El zece fapte bune până la de șapte sute de ori mai mult, ba chiar și de multe ori mai mult. Iar cine intenționează să facă o faptă rea și o săvârșește, Allah îi va scrie doar o singură faptă rea.”

Savanții musulmani au căzut de acord asupra recunoașterii socotelii și recompensării faptelor, iar aceasta este o consecință a Înțelepciunii [Divine]; întrucât Allah Preaînaltul a coborât Cărțile, a trimis Mesagerii și a impus robilor să accepte ceea ce au adus aceștia și să acționeze în conformitate cu ceea ce trebuie pus în practică din ele. De asemenea, El a poruncit lupta împotriva celor care se împotrivesc Lui [și revelației Sale], și a făcut vărsarea sângelui lor permisă, precum și (luarea) urmașilor lor, a femeilor lor și a averilor lor. Așadar, dacă nu ar exista socoteală și nici recompensă, toate acestea ar fi o absurditate de care Domnul Stăpânitor Înțelept este cu totul mai presus. Și la acest lucru a făcut aluzie Allah

Preaînaltul atunci când a Spus:

﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقْصِّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ
وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾﴾

„Atunci îi vom întreba Noi pe cei cărora li s-a trimis [Mesajul], dar îi vom întreba Noi și pe cei trimiși. * Atunci le vom povesti Noi [faptele lor] cu deplină cunoștință, căci Noi nu am fost [niciodată] absenți.” [Coran, 7:6-7].

3. Credința în Rai și în Iad și în faptul că ele sunt locul veșnic de întoarcere al creației.

Raiul este casa desfătărilor și binecuvântărilor, pregătită de către Allah Preaînaltul pentru dreptcredincioșii evlavioși, care au crezut în tot ceea ce Allah le-a poruncit să creadă și au împlinit ascultarea și supunerea față de Allah și de Trimisul Său, sincer devotați lui Allah și urmându-l pe Trimisul Său. În el se află feluri de desfătări și binecuvântări „pe care niciun ochi nu le-a văzut, nicio ureche nu le-a auzit și nici măcar nu au trecut prin mintea vreunui om”. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ﴿٧﴾ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۖ ﴿٨﴾﴾

Cu adevărat, cei care cred și împlinesc fapte bune, sunt cei mai buni dintre toate făpturile. * Răsplata lor de la Domnul lor sunt Grădinile

Edenului, pe sub care curg pâraie, și în ele vor petrece veșnic, căci Allah este mulțumit de ei, iar ei sunt mulțumiți de El. Aceasta va fi pentru cel care se teme de Domnul său. [Coran, 98:7-8].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾﴾

„Dar niciun suflet nu știe ce-i este ascuns ca bucurie, drept răsplată pentru ceea ce a săvârșit.” [Coran, 32:17].

Iar Iadul este casa pedepsei pe care Allah Preaînaltul a pregătit-o pentru necredincioșii nedrepti, care nu au crezut în El și s-au răzvrătit împotriva Trimișilor Săi. În el se află feluri de pedepse și chinuri pe care mintea nici măcar nu și le-ar putea imagina.

A Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾

„Și fiți cu teamă de Focul cel pregătit pentru necredincioși!” [Coran, 3:131]

Și tot astfel a Spus Preaînaltul: Spune:

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكُمْ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِن وَمَن شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِن يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٨﴾﴾

„Adevărul vine de la Domnul vostru, iar cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă.” Cu

adevărat, Noi am pregătit pentru nelegiuți un Foc ale cărui [flăcări] îi înconjoară din toate părțile, iar atunci când vor cere ei ajutor, li se va veni lor în ajutor cu o apă ca fierul topit, ce le va arde fețele. Cumplită băutură și cumplit sălaș.” [Coran, 18:29].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجْدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ ثَقُلَتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾﴾

„Cu adevărat, Allah i-a blestemat pe necredincioși și le-a pregătit lor flăcările, * Veșnic vor sălășlui în ele și nu vor găsi ocrotitor și nici sprijinitor, * Iar în ziua când fețele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în Foc, ei vor spune: „Vai nouă! De l-am fi dat noi ascultare lui Allah și de i-am fi dat noi ascultare Trimisului!” [Coran, 33:64-66].

Credința în Ziua de Apoi are roade evidente, printre care și:

1. Dorința de a împlini ascultarea (faptele de supunere față de Allah) și grija stăruitoare pentru acestea, în speranța răsplății din acea Zi.

2. Teama de săvârșirea păcatelor și a complacerii întru acestea, din frică de pedeapsa acelei Zile.

3. Liniștirea dreptcredinciosului în privința binecuvântărilor pierdute în viața lumească, prin speranța la desfătările și răsplata Vieții de Apoi.

Necredincioșii au negat Învierea de după

moarte, susținând că aceasta nu este posibilă.

Această susținere este însă falsă, așa după cum Legea Divină, bunul simț și rațiunea indică cu claritate.

În ceea ce privește evidențele existente în Legea Islamică Șaria, Allah Preaînaltul a Spus: „Cei care nu au crezut, au pretins că ei nu vor mai fi înviați. Spune:

﴿رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ كُلٌّ عِنْدَ رَبِّكَ لِتُبْعَثَ ثُمَّ لَتَنْبَأَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

„Ba da! Pe Domnul meu! Veți fi voi înviați și apoi vi se va vesti vouă ceea ce ați făcut! Și acesta este un lucru ușor pentru Allah”. [Coran, 64:7] Și toate Cărțile Divine cad de acord în privința acesteia.

Cât despre evidențele perceptibile: Allah le-a arătat slujitorilor Săi Învierea morților, iar în Surat Al-Baqara există cinci exemple în acest sens, și anume:

Primul exemplu: poporul lui Moise, când i-au spus:

﴿...لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً...﴾

„O, Moise! „Nu te vom crede până când nu-L vom vedea pe Allah deslușit.” [Coran, 2:55], iar Allah Preaînaltul i-a făcut să moară, apoi i-a Readus la viață. Despre aceasta, Spune Allah Preaînaltul adresându-se neamului lui Israel:

Și [aduceți-vă aminte] când ați spus:

﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ
تَنْظُرُونَ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٦﴾﴾

„O, Moise! Nu te vom crede până când nu-L vom vedea pe Allah deslușit. Și trăsnetul v-a ucis în timp ce voi priveați. * Apoi v-am înviat după ce ați murit, poate că veți fi mulțumitori. [Coran, 2:55-56].

Al doilea exemplu: în povestea celui ucis asupra căruia au fost în dispută Fiii lui Israel; și când Allah Preaînaltul le-a poruncit să sacrifice o vacă și să îl lovească pe cel ucis cu o parte din ea, pentru a-i înștiința pe ei cine este criminalul. Despre aceasta, Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا أَصْرَبُوا
بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾﴾

„Și [aduceți-vă aminte] când ați omorât un suflet și v-ați învinuit unii pe alții, dar Allah a scos la iveală ceea ce voi țineți ascuns! * Și Noi am spus: „Loviți-l pe el [pe cel omorât] cu o bucată din ea!” Așa Allah îi va Readuce la viață pe cei morți și El vă arată semnele Sale, poate că astfel o să pricepeți.”

[Coran, 2:72-73].

Al treilea exemplu: în povestea oamenilor care au părăsit locuințele lor fugind de moarte, cu miile; Allah Preaînaltul i-a făcut să moară, apoi i-a Înviat. Despre aceasta, Allah Preaînaltul a Spus:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (١٣)

„Nu i-ai văzut pe aceia care și-au părăsit casele cu miile de teama morții? Allah le-a spus: „Muriți!"; dar apoi i-a readus la viață. Allah este Mărinimos cu oamenii, dar cei mai mulți sunt nerecunoscători.” [Coran, 2:243].

Al patrulea exemplu: în povestea celui care a trecut pe lângă un sat pustiit și a considerat că ar fi greu de crezut că Allah Preaînaltul îl va Învia; iar atunci Allah Preaînaltul l-a făcut să moară o sută de ani, apoi l-a Înviat. Despre aceasta, Allah Preaînaltul a Spus:

﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ هَٰذَا إِلَهُهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَّا اللَّهُ فَمَاءَةٌ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةً عَامٍ فَأَنْظِرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَسْتَنَّهٗ وَأَنْظِرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِتَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَأَنْظِرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (١٤)

„Sau ca acela care a trecut pe lângă o cetate în ruine și a întrebat: „Cum o va readuce Allah la viață după moartea ei?” Allah l-a lăsat atunci pe el fără viață o sută de ani, apoi l-a Înviat și i-a zis: „Cât ai stat tu [așa]?” I-a răspuns: „Am rămas o zi sau o parte dintr-o zi.” El i-a spus: „Dimpotrivă ai stat o

sută de ani și uită-te la mâncarea ta și băutura ta! Nu s-au stricat! Și uită-te la asinul tău! Și te Vom face pe tine un semn pentru oameni. Uită-te la aceste oase [ale asinului] cum le îmbinăm și apoi le îmbrăcăm cu carne!” Și când i s-a arătat lui deslușit aceasta, a zis: „Eu știu că Allah este peste toate Atotputernic!” [Coran, 2:259].

Al cincilea exemplu: în povestea lui Avraam (Ibrahim), cel preapropiat întru supunere de Allah, când I-a cerut lui Allah Preaînaltul să-i arate cum El Învie morți; Allah Preaînaltul i-a poruncit să sacrifice patru păsări, să le despartă în părți și să le așeze pe munții din jur, apoi să le cheme, iar părțile lor s-au unit și păsările au venit la Avraam zburând. Despre aceasta, Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَظْمَنَ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾﴾

„Și [adu-ți aminte când] Avraam a spus: „Doamne, arată-mi cum îi Readuci la viață pe cei morți?” [Allah] i-a Răspuns: „Tot nu crezi?” El a spus: „Ba da! Dar numai să se liniștească inima mea!” [Allah] i-a Spus atunci: „Ia patru păsări și taie-le mărunț. Apoi [după ce le-ai tăiat] pune pe fiecare munte o bucată din ele, apoi cheamă-le și ele vor veni la tine în grabă. Și să știi că Allah este Aziz [Atotputernic], Hakim [Înțelept]!» [Coran, 2:260].

Acestea sunt exemple concrete și reale, care arată posibilitatea Învierii morților. De asemenea, s-a făcut deja mențiunea Miracolelor pe care Allah Preaînaltul le-a dat lui Iisus fiul Mariei, în a învia morții și a-i scoate din morminte – cu Voia lui Allah Preaînaltul.

În ceea ce privește, însă, evidențele oferite de rațiune, aceasta presupune două aspecte:

Unul dintre ele este acela că Allah Preaînaltul este Creatorul Cerurilor și al Pământului și a tot ce se află în ele și Cel care le-a creat de la bun început; și astfel, Cel cu Puterea de crea ceva la început nu poate fi în incapacitatea de a le face să existe din nou. Allah Preaînaltul a Spus:

„El este Cel care creează prima oară făpturile și apoi le face din nou - și aceasta este și mai ușor pentru El.” [Coran, 30:27].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَغَدَا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

„Așa cum am Făcut Noi prima făptură, o vom face din nou. Aceasta este o Promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o Îndeplinim.” [Coran, 21:104].
Și a Spus, poruncind a li se răspunde acelor care au negat învierea oaselor când acestea au devenit deja praf:

﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٨﴾﴾

Spune: „Le va da lor viață Acela care le-a creat

pe ele prima oară, căci El este Bineștiutor al întregii firi!” [Coran, 36:79].

Al doilea, faptul că pământul poate fi mort și sterp, fără nicio plantă verde pe el; apoi cade asupra lui ploaia și el se înverzește, devine viu, și crește din el câte o pereche frumoasă din fiecare soi, iar Cel Care este Capabil să îl Învie după moartea sa este Capabil să Învie și morții. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَلْشَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لُمُحْيِ الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٦﴾﴾

„Și printre minunile Sale [este și aceea că] tu vezi pământul umilit [pustiu și neroditor], dar când Noi facem să coboare apa peste el, atunci el se mișcă și se umflă. Cu adevărat, Acela care îi dă lui viață este Cel care dă viață și morților, fiindcă El este cu Putere peste toate.” [Coran, 41:39].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَرَّكَاً فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٩﴾ وَالنَّخْلَ
بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿١٠﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتَةً كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿١١﴾﴾

„Noi trimitem din Cer apă binecuvântată cu care facem să crească grădini și grâne pentru seceriș. * Și palmieri semeți, cu ciorchini rânduți unii peste alții, * Ca hrană pentru robi. Și cu ea Noi dăm viață unui ținut mort. Așa va fi și ieșirea (din mormânt).” [Coran, 50:9-11].

De credința în Ziua de Apoi se leagă și credința în

tot ceea ce se întâmplă după moarte, precum:

(a) Fitna mormântului: adică întrebarea celui decedat după ce este îngropat despre Domnul său, religia sa și Profetul său; Allah întărește pe cei care au crezut cu răspunsul corect, astfel că ei spun: „Domnul meu este Allah, religia mea este Islamul, iar Profetul meu este Mohammed (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)”.

Iar Allah îi rătăcește pe nedrepti, astfel că necredinciosul spune: „Păi, păi, nu știu”, iar fățarnicul sau cel nesigur va spune: „Nu știu, am auzit oamenii spunând ceva și am repetat.”

(b) Pedeapsa și binecuvântarea din mormânt: astfel că cel nedrept, fățarnicul și necredinciosul își vor primi pedeapsa. Allah Preaînaltul a Spus:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾

„Dar de i-ai vedea pe cei nelegiuți în chinurile morții, în vreme ce Îngerii întind mâinile lor, [spunând]: „Lăsați să iasă sufletele voastre! Astăzi veți primi pedeapsa unei umiliri [extreme] pentru ceea ce ați spus despre Allah, în afara adevărului, și pentru că ați fost aroganți [față] de Versetele Lui!” [Coran, 6:93].

Și a Spus Allah Preaînaltul despre neamul lui Faraon:

﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٦٦﴾﴾

„Focul la care ei vor fi expuși dimineța și seara. Iar în Ziua când va sosi Ceasul, [se va spune]: „Faceți să intre clanul lui Faraon la osânda cea mai aspră!” [Coran, 40:46]

În Sahih Muslim, este consemnat că Zayd ibn Thabit (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Dacă nu m-aș teme că nu v-ați mai îngropa morții, l-aș fi rugat pe Allah să vă facă să auziți din pedeapsa mormântului ceea ce eu aud.” Apoi s-a întors către ei și a spus: „Căutați adăpost la Allah de pedeapsa Iadului.” Ei au spus: „Căutăm adăpost la Allah de pedeapsa Iadului.”

A spus: „Căutați adăpost la Allah de pedeapsa mormântului.” Ei au spus: „Căutăm adăpost la Allah de pedeapsa mormântului.”

A spus: „Căutați adăpost la Allah de încercări și ispite, de cele văzute și de cele ascunse.” Ei au spus: „Căutăm adăpost la Allah de încercări și ispite, de cele văzute și de cele ascunse.”

A spus: „Căutați adăpost la Allah de fitna lui ad-Dajjal (Anticristul).” Ei au spus: „Căutăm adăpost la Allah de fitna lui ad-Dajjal.”

Iar binecuvântările mormântului le sunt destinate sincerilor dreptcredincioși. A Spus Allah

Preaînaltul: Însă cei care spun:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْبِشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٥٠﴾﴾

„Domnul nostru este Allah!” și apoi urmează Calea cea Dreaptă, asupra lor se vor coborî Îngerii, [spunându-le]: „Nu vă temeți și nu fiți mâhniți și primiți bunăvestire despre Raiul ce vi s-a făgăduit! [Coran, 41:30].

Și a Spus Preaînaltul:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٥١﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٥٣﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٥٤﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٥٦﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ ﴿٥٧﴾﴾

Și cum va fi când [sufletul în momentul morții] va ajunge la gât? * Și voi veți privi în vremea aceea, * Fiind Noi [Îngerii Noștri care scot sufletele] mai aproape de el decât voi, însă nu Ne veți zări. * Dar de ce nu, dacă voi credeți că nu aveți de dat socoteală, * Aduceți-l înapoi, dacă voi sunteți întru adevăr? * Dacă [cel care moare] este dintre cei apropiați [de Allah], * Atunci el va avea odihnă, Îndurare și Grădini cu plăceri.” [Coran, 56:83-89].

Al-Bara' ibn 'Azib (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus despre dreptcredincios după ce el va răspunde celor doi Îngeri în mormântul său: „Un vestitor va vesti din Cer:

«Robul Meu a spus adevărul, faceți-i lui un așternut din Rai, îmbrăcați-l din Rai și deschideți pentru el o poartă către Rai.» A spus: Și atunci va ajunge la el din aroma și parfumul Raiului și mormântul său se lărgeste cât vede cu ochii.” [Relatat de Ahmad și Abu Dawud într-un hadis lung].

Unii dintre cei răătăciți au negat pedeapsa și binecuvântarea mormântului, susținând că acest lucru nu este posibil pentru că este contrar realității; întrucât dacă s-ar deschide mormântul celui decedat, el ar fi găsit exact așa cum era, iar mormântul nu ar fi schimba în lățime și nici în îngustime.

Această afirmație însă, este falsă conform Legii Divine, simțului comun și rațiunii:

Din punctul de vedere al Legii Divine, deja au fost menționate texte Islamice care dovedesc existența pedepsei și binecuvântării în mormânt.

În Sahih Bukhari, Ibn ‘Abbas (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: „Odată, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a trecut de unele grădini împrejmuite ale Medinei și a auzit vocile a doi oameni care erau pedepsiți în mormintele lor” și a menționat hadisul în care se spune că: „Unul dintre ei nu se ferea (de murdărie) atunci când urina, iar celălalt umbla pentru a răspândi bârfe.” Iar în relatarea lui Muslim se spune că: „Unul dintre ei nu era atent să se ferească de

urină, astfel încât să nu-i ajungă pe haine.”.

Cât despre evidențele servite de simțul comun, este binecunoscut faptul că, spre exemplu, cel care doarme poate vedea în vis că el se află într-un loc larg și frumos, de care se bucură, sau într-un loc îngust și pustiu, în care suferă, și poate că uneori se trezește din ceea ce a văzut, și el se află încă în patul și în camera sa, așa cum ele sunt în realitate, neschimbate, iar somnul este fratele morții. Și de aceea și Allah Preaînaltul l-a numit „moarte temporară” și a Spus Allah Preaînaltul:

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى...﴾

„Allah ia la Sine sufletele, la moartea lor, și pe cele care nu mor [le ia], în timpul somnului lor. El le ține la Sine pe acelea asupra cărora a hotărât moartea, iar pe celelalte le trimite [în trupurile lor] până la un timp hotărât.” [Coran, 39:42].

Cât despre rațiune, evidența adusă de aceasta este faptul că cel ce doarme poate vedea un vis conform realității, așa cum uneori îl poate vedea pe Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) așa cum el este de fapt, iar cel care îl vede așa cum el este, îl vede cu adevărat, cu toate că cel care doarme se află în camera sa, pe patul său, departe de ceea ce el vede. Și dacă acest lucru este posibil în condițiile vieții lumești, oare nu ar putea fi el posibil

în Viața de Apoi?!

Cât despre baza lor în afirmația că, dacă s-ar deschide mormântul celui decedat, s-ar vedea exact cum era, iar mormântul nu s-ar schimba în lățime sau îngustime, răspunsul adus acestora cuprinde mai multe perspective, dintre care și:

1. Nu este permisă contrazicerea a ceea ce este adus de Legea Divină cu astfel de suspiciuni înșelătoare, a căror falsitate poate fi ușor recunoscută de cei care le pretind dacă ar reflecta asupra învățăturilor aduse de Legea Divină. Așa cum s-a spus:

„Cât de mulți critici ai unui cuvânt adevărat, iar nenorocirea lor este înțelegerea greșită.”

2. Stările din Barzakh (intervalul intermediar dintre viața lumească și Viața de Apoi) fac parte din necunoscutul care nu poate fi perceput de simțuri; iar dacă ar fi putut fi perceput de simțuri, s-ar pierde valoarea credinței în necunoscut, iar credincioșii și necredincioșii ar fi egali în ceea ce privește acceptarea lui.

3. Pedepsa, binecuvântarea, lățimea sau îngustimea mormântului sunt percepute doar de cel decedat, și de nimeni altcineva; iar aceasta este asemănătoare cu modul în care cel care doarme vede în vis că se află într-un loc îngust și pustiu sau într-un loc larg și frumos, iar cei din jurul lui nu văd și nu simt aceasta. Profetului (Pacea și

binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) i se pogora revelația chiar în mijlocul companionilor săi și el auzea revelația, iar companionii nu o auzeau. Și uneori poate un Înger i se arăta sub formă de om și îi vorbea, iar companionii nici nu-l vedeau, nici nu-l auzeau.

4. Percepția oamenilor este limitată la ceea ce Allah Preaînaltul le permite să perceapă și ei nu pot cuprinde tot ce există. Cele șapte Ceruri, Pământul și tot ce se află în ele, cu toate Îl slăvesc cu adevărat pe Allah cu o preaslăvire pe care Allah Preaînaltul o lasă uneori să fie auzită de cine Voiește El dintre creații. Și cu toate acestea, aceasta ne este ascunsă nouă. Despre aceasta, Allah Preaînaltul a Spus:

﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ...﴾

„Îl preamăresc cele șapte Ceruri și Pământul și cei care se află în ele și nu este nimic care să nu-L preamărească și să nu-L aducă laude, însă voi nu pricepeți preamărirea lor.” [Coran, 17:44].

Tot astfel, demonii și djinii străbat pământul în lung și în lat. Djinii s-au apropiat chiar de Profet (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), au ascultat recitarea lui cu atenție, iar apoi s-au întors la poporul lor ca să-i avertizeze în privința a ce au auzit; și, cu toate acestea, ei rămân nevăzuți și ascunși nouă. Despre aceasta, Allah Preaînaltul a

Spus:

﴿يَبْقَىٰ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٧﴾﴾

„O, Fii ai lui Adam, să nu vă amăgească Șeitan, așa cum i-a scos pe părinții voștri din Rai, dezbrăcându-i de veșmintele lor, pentru ca să le arate goliciunile lor. Cu adevărat, el [Iblis] vă vede - el și oștenii lui - în vreme ce voi nu-i vedeți. Cu adevărat, Noi i-am pus pe șeitani aliați pentru aceia care nu cred.” [Coran, 7:27]. Și dacă oamenii nu pot înțelege tot ce există, atunci nu li se cuvine să nege ceea ce este stabilit în legătură cu cele nevăzute și pe care nu le-au perceput.

Credința în Destin

Al-Qadr (destinul) reprezintă ceea ce a Predestinat Allah Preaînaltul pentru creațiile Sale, în conformitate cu Știința Sa premergătoare tuturor lucrurilor și în acord cu Înțelepciunea Sa divină.

Credința în Destin presupune patru aspecte, și anume:

1. Credința că Allah Preaînaltul este Atoateștiutor, și El deține Știința a tot și toate, atât în ansamblu, cât și în detaliu, dintotdeauna și pentru totdeauna, atât în ceea ce privește Acțiunile Sale, cât și pe cele ale robilor Săi.

2. Credința că Allah Preaînaltul a înscris aceasta în Tabelele bine păstrate. Referitor la aceste două aspecte, Allah a Spus:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾

„Nu știi tu că Allah Știe ceea ce este în Cer și pe Pământ? Acestea sunt într-o Carte. Cu adevărat, acesta este pentru Allah [un lucru] ușor!”

[Coran, 22:70].

În Sahih Muslim s-a consemnat că ‘Abdullah ibn ‘Amr ibn al-‘As (Allah să fie mulțumit de el) a relatat: L-am auzit pe Mesagerul lui Allah (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) spunând: „Allah a prescrist destinul tuturor creațiilor Sale cu cincizeci de mii de ani înainte de a crea Cerurile și Pământul.”

3. Credința că tot ceea ce există nu vine în ființare decât prin Voia lui Allah Preaînaltul, indiferent că este vorba de chestiuni aferente Acțiunilor Sale sau acțiunilor creațiilor Sale. Cu privire la aceasta a Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ...﴾

„Și Domnul tău creează ceea ce Voiește.”

[Coran, 28:68].

﴿...وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾

Și a Spus: „și Allah face ceea ce Voiește.”

[Coran, 14:27]. Și a Spus:

﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ...﴾

„El este Cel care vă formează în utere așa cum Voiește El.” [Coran, 3:6]

Și, de asemenea, a Spus Preaînaltul cu referire la faptele oamenilor, creațiilor sale:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ...﴾

„Iar dacă ar fi Voit Allah, le-ar fi dat putere asupra voastră, iar ei s-ar fi luptat cu voi.”

[Coran, 4:90]

Și a Spus, de asemenea:

﴿...وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾

„Însă dacă Domnul tău ar fi Voit, ei nu ar fi putut să o facă.” [Coran, 6:112].

4. Credința că toate creaturile sunt create de către Allah Preaînaltul cu natura și sinele lor, cu atributele și mișcările și acțiunile lor. A Spus Allah Preaînaltul:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾﴾

„Allah este Creatorul tuturor lucrurilor și El este peste toate Chezaș!” [Coran, 39:62].

Și a Spus Preaslăvitul:

﴿...وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

„și a creat toate lucrurile și le-a orânduit cu bună

rânduială.” [Coran, 25:2] Și a Spus despre profetul Său Avraam (Pacea lui Allah fie asupra sa) că a spus oamenilor săi:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾﴾

„Și Allah v-a creat pe voi și ceea ce voi faceți.”
[Coran, 37:96].

Credința în Destin, conform descrierii anterioare, nu înseamnă că omul nu poate avea putere de alegere în actele sale voluntare și capacitatea de a le da curs, întrucât atât Legea Islamică Șaria, cât și realitatea confirmă acest fapt în ceea ce îl privește.

Din punctul de vedere al Legii Islamice Șaria, a Spus Allah Preaînaltul cu referire la puterea de a alege a omului:

﴿...فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا﴾

„Deci, acela care voiește, trebuie să caute adăpost la Domnul său.” [Coran, 78:39].

Și a Spus:

﴿...فَاتُّوا حَزَنُكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ...﴾

„Așadar veniți la ogorul vostru cum doriți.”
[Coran, 2:223].

Și a Spus despre putere:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...﴾

„Deci, fiți cu frică de Allah atât cât puteți,

ascultați și fiți supuși.” [Coran, 64:16].

Și a Spus, de asemenea:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ...﴾

„Allah nu-i impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui. El va avea ca răsplată ceea ce a dobândit [în urma faptelor bune] și împotriva lui ceea ce a dobândit [drept urmare a faptelor rele].” [Coran, 2:286].

Iar în ceea ce privește dovezile oferite de realitatea de zi cu zi, fiecă om știe că el deține puterea și voința de a da curs sau de a se opri de la anumite acțiuni și fapte. Astfel, el poate face diferența între ceea ce se petrece prin propria sa voință, precum mersul, și ceea ce are loc fără ca voința sa să fie implicată, asemenea tremurului. Cu toate acestea, însă, voința și capacitatea de a acționa a omului nu se produc decât prin Voia și Puterea lui Allah Preaînaltul, conform Cuvântului lui Allah:

﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿٨٨﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٨٩﴾﴾

„Pentru acela dintre voi care voiește să meargă pe drumul cel drept. * Dar voi nu puteți voi decât dacă Voiește Allah, Stăpânul lumilor.” [Coran, 81:28-29] Și pentru că întreg Universul este în Stăpânirea lui Allah Preaînaltul, nimic din ceea ce se află în Stăpânirea Sa nu poate ieși din sfera Științei și Voi Sale.

Credința în destin, conform descrierii

anterioare, de asemenea, nu îi oferă omului scuze pertinente pentru actele obligatorii lăsate neîndeplinite sau pentru păcatele comise; iar invocarea a astfel de pretexte nu poate fi decât falsă, din numeroase considerente:

1. Cuvântul lui Allah Preaînaltul: „Cei care Îi fac asociați lui Allah vor spune:

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَاسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ
لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾﴾

„De ar fi Voit Allah, nu I-am fi făcut asociați nici noi, nici părinții noștri și nici nu am fi oprit nimic.” Tot astfel i-au învinuit și cei de dinaintea lor de minciună [pe Profeți], până ce au gustat pedeapsa Noastră. Spune: „Aveți voi vreo știre pe care să ne-o arătați? Voi nu urmați decât bănuieli și voi nu faceți decât să mințiți!”. [Coran, 6:148] Iar dacă destinul ar fi fost o scuză pertinentă în ceea ce îi privește, Allah nu i-ar fi lăsat să guste pedeapsa Sa.

2. Cuvântul lui Allah Preaînaltul:

﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ
اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٠﴾﴾

„[Noi am trimis] Trimiși drept vestitori și prevenitori pentru ca oamenii să nu mai aibă niciun fel de scuză față de Allah, după Trimiși. Iar Allah este ‘Aziz [Puternic] și Hakim [Înțelept].” [Coran,

4:165]. Iar dacă destinul ar fi fost un argument pentru cei care se abat de la adevăr, acesta nu ar fi fost înlăturat nici prin trimiterea Mesagerilor; întrucât abaterea, după trimiterea lor, are loc tot prin Hotărârea lui Allah Preaînaltul.

3. Hadisul consemnat de Bukhari și Muslim, și redat aici în versiunea lui Bukhari, în care 'Ali ibn Abi Talib (Allah să fie mulțumit de el) a relatat că Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a spus: „Nu este niciunul dintre voi căruia să nu îi fi fost scris locul său în Foc sau în Paradis.” Atunci un om din mulțime a spus: „O, Trimis al lui Allah, nu ar trebui să ne bazăm noi pe aceasta?” El a răspuns: „Nu, ci nu încetați voi să împliniți (fapte bune), căci fiecăruia i se va ușura (drumul către locul destinat lui).”

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾

Apoi a recitat: **Cât despre cel care dăruiește și are frică [de Allah].** [Coran, 92:5]. În versiunea din Muslim este consemnat: „căci fiecăruia i se va ușura (drumul) către cea pentru care el a fost creat.” Astfel, Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a poruncit să lucrăm în sensul a ceea ce ne dorim și să nu ne bazăm pe destin.

4. Allah Preaînaltul i-a poruncit și i-a interzis omului diverse aspecte și nu i-a impus lui nimic din ceea ce nu stă în puterea sa. A Spus Allah

Preaînaltul:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...﴾

„Deci, fiți cu frică de Allah atât cât puteți, ascultați și fiți supuși.” [Coran, 64:16].

Și a Spus:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾

„Allah nu-i impune niciunui suflet decât ceea ce este în putința lui.” [Coran, 2:286]. Iar dacă omul ar fi fost forțat să dea curs faptelor sale, el ar fi fost tras la răspundere pentru ceva ce nu stătea în puterea sa și aceasta ar fi o formă de nedreptate. Tocmai de aceea, dacă el a comis un păcat din neștiință, ca urmare a uitării sau prin constrângere, nu este considerat păcătos, întrucât are o scuză plauzibilă pentru aceasta.

5. Destinul predestinat de către Allah este o taină bine ascunsă, care nu poate fi cunoscută decât după ce deja s-a produs ceea ce a fost prescris, iar voința omului precede acțiunile sale. De aceea, intenția și voința sa de a acționa nu se bazează pe cunoașterea de către el a destinului prescris de către Allah; și astfel destinul nu poate fi un argument valid pentru acțiunile sale, de vreme ce el nu deține cunoașterea lui.

6. După cum putem vedea, omul se străduiește pentru a obține ceea ce îi convine și îi este mai potrivit lui în această viață lumească, până ce

ajunge la ele, și nu se abate de la acestea către ceea ce nu îi este plăcut și potrivit lui; iar apoi invocă pentru abaterile și devierile sale scuza destinului. Și oare de ce s-ar lăsa el abătut de la ceea ce îi este de folos în treburile religiei sale către ceea ce îi este dăunător și apoi să invoce apoi scuza destinului? Oare situația nu este aceeași în ambele cazuri?!

Iată și un exemplu care să clarifice acest aspect:

Dacă ar fi în fața unei persoane două drumuri: primul care duce într-un ținut plin de haos: ucideri, jafuri, încălcarea onoarei și a drepturilor, frică și foamete; iar al doilea care duce într-un ținut plin de ordine, siguranță deplină, trai bun, protejarea vieții, a onoarei și proprietăților; oare pe care drum ar alege el să meargă?

Cu siguranță că el va urma cel de al doilea drum, care duce către un ținut plin de ordine și siguranță și nu este posibil ca un om înzestrat cu minte să purceadă vreodată pe drumul ce duce la ținutul plin de haos și frică, pretinzând că aceasta este calea destinului și îi este predestinat. Și atunci, de ce oare, atunci când vine vorba de Viața de Apoi urmează ei drumul către Focul Iadul în locul drumului către Paradis, invocând scuza destinului și a predestinării?!

Iată și un alt exemplu: Vedem cum unui pacient i se prescrie un anumit medicament, iar el îl ia chiar dacă nu îi este plăcut și uneori i se interzice să

mănânce alimentele care îi fac rău, iar el le evită chiar dacă și le dorește; și toate acestea pentru ca el să se vindece și să fie din nou în siguranță. Și nu se întâmplă ca acea persoană să se oprească de la luarea medicamentului sau să mănânce ceea ce îi face rău, invocând predestinarea. Atunci de ce renunță omul la ceea ce Allah și Trimisul Său au poruncit sau face ceea ce Allah și Trimisul Său au interzis, și apoi invocă scuza predestinării?

7. Acela care aduce ca scuză predestinarea pentru ceea ce a părăsit dintre obligații sau a făcut dintre păcate, dacă cineva ar comite o nedreptate împotriva lui, luându-i averea sau încălcându-i onoarea, iar mai apoi ar aduce ca scuză predestinarea spunând: „Nu mă învinui, căci nedreptatea mea a fost prin Hotărârea lui Allah.” — el nu i-ar accepta această scuză. Așadar, cum de nu acceptă el folosirea scuzei predestinării ca dovadă pentru nedreptatea altuia asupra lui, dar o aduce ca dovadă pentru sine în încălcarea dreptului lui Allah Preaînaltul?!

Se relatează că la Amirul-Mu'minin 'Omar ibn al-Khattab (Allah să fie mulțumit de el) a fost adus un hoț care merita tăierea mâinii, iar el a poruncit să i se taie mâna. Atunci hoțul a spus: „Așteaptă, o, conducător al credincioșilor, eu am furat doar prin hotărârea și predestinarea lui Allah!” Atunci, 'Omar a răspuns: „Și noi tăiem [mâna ta] prin hotărârea lui

Allah.”

Credința în destin și predestinare are roade nobile, printre care și:

1. Bizuirea pe Allah Preaînaltul atunci când se dă curs căilor și mijloacelor natural cerute pentru împlinirea anumitor lucruri, fără a se baza pe mijlocul (sau cauza) în sine, pentru că totul se împlinește doar prin hotărârea lui Allah Preaînaltul.

2. Omul nu ar trebui să resimtă o admirație absolută față pe sine atunci când obține ceea ce dorește, întrucât obținerea acestui lucru este de fapt o binecuvântare de la Allah Preaînaltul, prin cauzele binelui și ale reușitei pe care El le-a hotărât și prescris pentru om, iar admirația absolută de sine îl face să uite să mulțumească pentru această binecuvântare.

3. Liniștea și pacea sufletească față de ceea ce i se întâmplă dintre hotărârile lui Allah Preaînaltul; și astfel, el nu se neliniștește pentru pierderea a ceea ce iubește sau pentru venirea a ceea ce urăște, căci toate acestea sunt prin hotărârea lui Allah, Căruia Îi aparține Stăpânirea Cerurilor și a Pământului, și ele se vor împlini în mod negreșit. Despre aceasta, Allah Preaînaltul a Spus:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾﴾

„Nicio nenorocire nu se îndreaptă pe Pământ și nici în sufletele voastre fără ca ea să nu se afle într-o carte, înainte ca Noi să o pricinuim. Acesta este un lucru ușor pentru Allah, * Pentru ca voi să nu fiți triști pentru ceea ce ați pierdut și nici să nu vă prea bucurați pentru ceea ce El vă Dăruiește. Și Allah nu-l Iubește pe cel trufaș și lăudăros”.

[Coran, 57:22-23].

«عَجَبًا لِّأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَٰكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ».

Și a spus Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Minunată este situația celui dreptcredincios: toate lucrurile care îl privesc pe el sunt bune, iar aceasta îi este specific numai lui. Dacă îl ajunge o bucurie, el Îi mulțumește lui Allah și acesta este un bine pentru el; iar dacă îl lovește un necaz, el rabdă și acesta este un bine pentru el.”

Există două grupări care au deviat în privința credinței în destin și predestinare:

Prima dintre ele este „Al-Jabariyyah”, care au spus că robul este constrâns (forțat) în faptele sale și că nu are în ele nici voință și nici putere proprie.

Cea de a doua este „Al-Qadiriyyah”, care susține că omul este independent în privința voinței și capacităților sale, iar Voia și Puterea lui Allah Preaînaltul nu au nicio influență asupra sa.

Răspunsul dat primei grupări (al-Jabriyya), vine

în concordanță cu Legii Divine Șaria și cu realitatea concretă:

În ceea ce privește Legea Divină: Allah Preaînaltul a confirmat că robul Său are voință și dorință proprie, și i-a atribuit fapta comisă, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

{...مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ...}

„Printre voi sunt unii care doresc această lume și printre voi sunt alții care doresc Lumea de Apoi.”
[Coran, 3:152].

Și a Spus Preaînaltul: Spune:

{وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا...}

„Adevărul vine de la Domnul vostru, iar cine voiește să creadă și cine voiește să nu creadă.” Cu adevărat, Noi am pregătit pentru nelegiuți un Foc ale cărui [flăcări] îi înconjoară din toate părțile...”
[Coran, 18:29].

Și a Spus Preaînaltul:

{مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ ۝٦١}

„Cel care săvârșește o faptă bună [o face] pentru sine însuși, iar cel care face rău o face împotriva sa. Domnul tău nu este nedrept cu robii Săi.”

[Coran, 41:46].

Cât despre realitatea concretă: fiecare om cunoaște diferența dintre faptele sale voluntare, pe

care le face din voința sa — precum mâncatul, băutul, vânzarea și cumpărarea — și ceea ce i se întâmplă fără voința sa, precum tremuratul din cauza febrei sau căderea de pe un acoperiș. În primul caz, el este o persoană care acționează liber, din proprie voință și fără constrângere, iar în al doilea caz, el nu face aceasta în mod voluntar și nu își dorește ceea ce i se întâmplă.

Răspunsul pentru cea de a doua categorie (al-Qadariyya) vine, de asemenea, prin Legea Divină și prin rațiune:

Cât despre răspunsul oferit de Legea Divină, Allah Preaînaltul este Creatorul fiecărui lucru, și tot ce există se întâmplă prin Voința Sa. Allah Preaînaltul a clarificat în Cartea Sa că faptele robilor Săi se împlinesc de fapt prin voința Sa, după cum a Spus Allah Preaînaltul:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اٰخْتَلَفُوْا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾

„Și de-ar fi Voit Allah, cei de după ei [de după Profeți] nu s-ar fi războit unul cu celălalt în urma dovezilor clare pe care le-au avut. Dar ei s-au dezbinat, și unii dintre ei au crezut, iar alții dintre ei nu au crezut. Și de-ar fi Voit Allah, ei nu s-ar fi războit unul cu celălalt, dar Allah Face ceea ce Voiește El.” [Coran, 2:253].

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾﴾

„Dacă Noi am Voi, i-am da fiecărui suflet călăuzire, dar Cuvântul Meu [pe care îl merită necredincioșii] se va adeveri: „Voi umple Iadul cu djinni și oameni, adunați la un loc!” [Coran, 32:13].

Cât despre răspunsul dat de rațiune, întregul Univers îi aparține lui Allah Preaînaltul, iar omul face parte din acest Univers; și astfel el îi aparține lui Allah Preaînaltul și nu este posibil ca cel aflat în posesia cuiva să acționeze asupra celor pe care Stăpânul său le deține decât cu Permisiunea și prin Voința Acestuia.

Obiectivele Credinței Islamice

Al-Hadaf (din punct de vedere lingvistic) este folosit pentru mai multe sensuri, dintre care: «scopul spre care se țintește» și „tot ce este dorit.”

Obiectivele Credinței Islamice se referă la scopurile și țelurile nobile care decurg din aderarea la ea; iar acestea sunt numeroase și variate, printre care și:

1. Sinceritatea intenției și a adorării numai față de Allah Preaînaltul, căci El este Creatorul Cel fără asociat, și astfel intenția și adorarea trebuie să fie doar pentru El, Unicul.

2. Eliberarea minții și gândirii de rătăcirea haotică care apare atunci când inima este lipsită de

această credință; căci cel a cărui inimă este goală de aceasta, fie este goală de orice altă credință și se închină doar materiei senzoriale, fie rătăcește în credințe și superstiții eronate.

3. Liniștea sufletească și intelectuală; fără a exista neliniște în inimă și nici tulburare în gândire, căci această credință îl conectează pe credincios cu Creatorul său, și îl mulțumește pe el cu Allah ca Domn, Orânduitor, Cărmuitor și Legislator, și astfel inima își găsește liniște în fața hotărârii Sale și se deschide către Islam, fără a mai căuta altă cale.

4. Corectitudinea intenției și a faptelor și protejarea de abateri în adorarea lui Allah Preaînaltul sau în relațiile cu celelalte creații; întrucât temelia acestora este credința în Trimiși, ceea ce implică urmarea modului lor drept cu privire la intenție și acțiune.

5. Hotărârea și seriozitatea în toate lucrurile, astfel încât să nu piardă nicio ocazie de a face o faptă bună fără a o fructifica și a căuta prin aceasta răsplata; și să nu vadă niciun loc al păcatului fără a se îndepărta de el de teama pedepsei; căci printre bazele ei se află credința în Înviere și în răsplata pentru fapte împlinite.

A Spus Allah Preaînaltul:

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾﴾

„Pentru fiecare sunt trepte [diferite] după cele

pe care le-a făcut, căci Domnului tău nu-I este necunoscut ceea ce ei fac.” [Coran, 6:132].

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أُحْرِضَ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِينِ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ؛ فَإِنَّ (لَوْ) تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ».

Profetul (Pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a îndemnat la acest scop prin cuvântul său: „Credinciosul puternic este mai bun și mai iubit de Allah decât credinciosul slab, și în amândoi este un bine. Străduiește-te pentru ceea ce îți aduce folos, cere ajutorul lui Allah și nu te lăsa neputincios. Iar dacă te lovește ceva, nu spune: «Dacă aș fi făcut cutare lucru, ar fi fost cutare și cutare», ci spune: «Allah a hotărât și ceea ce a Voit a făcut», căci cuvântul *dacă* deschide o cale diavolului.” (Consemnat de Muslim)

Formarea unei națiuni puternice, care jertfește tot ce are mai scump sau mai ieftin pentru a-și întări religia și a consolida temeliile ei, fără să se teamă de ceea ce o poate lovi pe acest drum. În această privință, Allah Preaînaltul Spune:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾﴾

„Dreptcredincioși sunt numai cei care cred în

Allah și în Trimisul Său, care apoi nu s-au mai îndoit și au luat parte la luptă cu averile lor și cu sufletele lor, pe Calea lui Allah. Aceștia sunt cei sinceri.” [Coran, 49:15].

7. Atingerea fericirii în această lume și în Viața de Apoi prin îndreptarea indivizilor și a comunităților și prin dobândirea răsplății și a binecuvântărilor. În această privință, Allah Preaînaltul Spune:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾﴾

„Pe cel ce face o faptă bună - bărbat sau femeie - și este credincios îl vom dărui Noi cu o viață bună. Și Noi îi vom răsplăti pe ei după [faptele] cele mai bune pe care le-au săvârșit.” [Coran, 16:97].

Acestea sunt câteva dintre obiectivele setului de credințe Islamice. Îl rugăm pe Allah Preaînaltul să ne ajute pe noi, precum și pe toți musulmanii să le dobândească; căci El este Cel cu adevărat Preageneros; Laudă Lui, Domnul tuturor lumilor!

Și ne rugăm la Allah ca Pacea și binecuvântarea Sa să pogoare asupra profetului Său, Mohammed și asupra neamului său și a tuturor companionilor săi.

Redactată de

Mohammed Al Salih Al Uthaymin

Cuprins

Scurtă prezentare a credinței Islamice.....	2
Prefață.....	2
Religia Islamică	4
Stâlpii Islamului	9
Bazele credinței Islamice (Aqidah)	14
Credința în Allah Preaînaltul	15
Credința în Îngeri	35
Credința în Scripturi (Cărțile Divine)	42
Credința în Mesageri.....	44
Credința în Ziua Judecății	53
Credința în Destin	74
Obiectivele Credinței Islamice.....	88

ro71v1.0 - 05/07/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

